EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 15.12.2021
COM(2021) 851 final

2021/0422 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF

{SEC(2021) 428 final} - {SWD(2021) 465 final} - {SWD(2021) 466 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og mål

Den nuværende EU-lovgivning, der fastsætter fælles minimumsregler for at kriminalisere miljøkriminalitet, er direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet.

Kommissionen evaluerede direktivet i 2019/20 og offentliggjorde sine konklusioner i oktober 2020[1]. Den fandt, at direktivet ikke havde nogen større virkning i praksis: I løbet af de seneste 10 år har antallet af sager om miljøkriminalitet, der er blevet efterforsket og afsluttet med domfældelse, været meget lavt. Desuden var de pålagte sanktionsniveauer for lave til at have afskrækkende virkning, og det grænseoverskridende samarbejde fandt ikke sted på en systematisk måde.

I evalueringen blev der konstateret betydelige håndhævelsesmangler i alle medlemsstater og på alle niveauer i håndhævelseskæden (politi, anklagemyndighed og straffedomstole). Den identificerede også mangler i medlemsstaterne med hensyn til ressourcer, specialiseret viden, kendskab, prioritering, samarbejde og informationsudveksling og konstaterede, at der ikke var nogen overordnede nationale strategier til bekæmpelse af miljøkriminalitet, der involverede alle niveauer af håndhævelseskæden og en tværfaglig tilgang[2]. Desuden hindrer den manglende koordinering mellem den administrative og strafferetlige håndhævelse og sanktionering ofte effektiviteten.

Det blev også bemærket, at manglen på pålidelige, nøjagtige og fuldstændige statistiske data om sager om miljøkriminalitet i medlemsstaterne ikke blot vanskeliggjorde Kommissionens evaluering, men også forhindrede nationale politiske beslutningstagere og fagfolk i at overvåge effektiviteten af deres foranstaltninger.

På grundlag af evalueringsresultaterne besluttede Kommissionen at revidere direktivet. Kommissionens arbejdsprogram for 2021 indeholder en tidsplan for et lovgivningsmæssigt forslag til revision af direktivet[3] i december 2021.

Det foreslås som erstatning for direktiv 2008/99/EF. Dette forslag ledsages af en meddelelse[4], hvori der redegøres for de politiske mål. For at løse de konstaterede problemer har forslaget seks mål.

1. Effektivisere efterforskningen og retsforfølgningen ved at ajourføre direktivets anvendelsesområde.
2. Effektivisere efterforskningen og retsforfølgningen ved at præcisere eller fjerne vage udtryk, der anvendes i definitionerne af miljøkriminalitet.
3. Sikre effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og -niveauer for miljøkriminalitet.
4. Fremme grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning.

---

1 Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Evaluering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (direktivet om miljøkriminalitet), SWD(2020) 259 final af 28. oktober 2020 (del I, del II, resumé).

2 Evalueringsrapport, s. 32-33. Se s. 33 i evalueringsrapporten for yderligere oplysninger om kilder.

3 Kommissionens arbejdsprogram for 2021, https://ec.europa.eu/info/publications/2021-commission-work-programme-key documents_da.

4 Meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om intensivering af bekæmpelsen af miljøkriminalitet, COM(2021) 814 af 14. december 2021.

5. Forbedre beslutningstagningen på et velinformeret grundlag om miljøkriminalitet gennem bedre indsamling og formidling af statistiske data.

6. Forbedre den operationelle effektivitet af nationale håndhævelseskæder med henblik på at fremme efterforskning, retsforfølgning og sanktioner.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Formålet med dette forslag er i overensstemmelse med følgende politiske og lovgivningsmæssige bestemmelser:

- Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne
- Konventionen om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater
- Direktiv 2014/41/EU om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager
- Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse af bødestraffe
- Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager
- Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne
- Forordning (EU) 2016/794 om Europol
- Rådets forordning (EU) 2017/1939 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO")
- Forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)
- Direktiv (EU) 2017/1371 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod EU's finansielle interesser
- Direktiv (EU) 2019/1937 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Strafferetten er en del af en omfattende EU-strategi til beskyttelse og forbedring af miljøets status, hvilket er en prioritet for Europa-Kommissionen. Meddelelsen om den grønne pagt og biodiversitetsstrategien indeholder en lang række miljøbeskyttelsesforanstaltninger, der styrker og påvirker hinanden og bringer dem sammen i en holistisk tilgang. Strafferetlige foranstaltninger anvendes som en sidste udvej, når andre foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige til at sikre overholdelse. Miljøindikatorer for f.eks. graden af luftforurening eller biodiversitet vil således måle effektiviteten af den overordnede strategi til forbedring af miljøet og ikke kun effektiviteten af den nye tilgang til miljøkriminalitet.

Derudover omfatter strategien for EU's sikkerhedsunion og EU-strategien for bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 en vurdering og revision af direktivet som en del af de centrale tiltag, der er udpeget til at bekæmpe miljøkriminalitet.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for nærværende direktivforslag er artikel 83, stk. 2, i TEUF. I artikel 83, stk. 2, i TEUF fastsættes EU's kompetence til at fastsætte minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og straffe på de af EU's politikområder, der har været genstand for harmoniseringsforanstaltninger, hvis dette er nødvendigt for at sikre en effektiv håndhævelse:

"Når en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på det strafferetlige område viser sig absolut nødvendig for at sikre effektiv gennemførelse af en EU-politik på et område, der er omfattet af harmoniseringsforanstaltninger, kan der ved direktiver fastsættes minimumsregler for, hvad der skal anses for strafbare handlinger, samt for straffene herfor på det pågældende område. Disse direktiver vedtages efter en almindelig eller særlig lovgivningsprocedure, der er identisk med den, der anvendes til vedtagelse af de pågældende harmoniseringsforanstaltninger, jf. dog artikel 76."

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Kriminelle aktiviteter i forbindelse med miljøet har ofte en grænseoverskridende dimension, mens visse miljøforbrydelser normalt rammer flere lande (f.eks. ulovlig handel med affald, beskyttede arter eller produkter fremstillet af vilde dyr og planter, se afsnit 1 — Indledning) eller har grænseoverskridende virkninger (f.eks. i tilfælde af grænseoverskridende forurening af luft, vand og jord)[5]. Grænseoverskridende samarbejde mellem retshåndhævende og retlige myndigheder er derfor af afgørende betydning.

Det eksisterende direktiv havde til formål at skabe en harmoniseret retlig ramme for strafbare handlinger for at lette det grænseoverskridende samarbejde. Men som det fremgår af evalueringsrapporten, har medlemsstaterne på trods af de fremskridt, der er gjort med at skabe et fælles sæt definitioner af miljøkriminalitet i hele EU og kræve mere afskrækkende sanktionsniveauer, ikke i sig selv forenet deres respektive opfattelser af miljøkriminalitet inden for det råderum, som direktivet giver. På samme måde forhindrer de utilstrækkelige sanktionsniveauer i en række medlemsstater lige konkurrencevilkår i hele EU og anvendelsen af instrumenter til gensidig anerkendelse (såsom den europæiske arrestordre og den europæiske efterforskningskendelse).

Der er en voksende kløft mellem den strafferetlige respons på miljøkriminalitet og den kriminologiske situation på stedet. På trods af det nuværende direktiv er antallet af grænseoverskridende efterforskninger og domfældelser i EU for miljøkriminalitet ikke steget væsentligt. I mellemtiden stiger miljøkriminalitet imidlertid med 5 % til 7 % om året på verdensplan[6], hvilket skaber varige skader på levesteder, arter, menneskers sundhed og indtægter for regeringer og virksomheder.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i TEU, er den foreslåede revision af direktiv 2008/99/EF begrænset til, hvad der er nødvendigt og rimeligt

---

5 Rapport om Eurojusts sagsarbejde om miljøkriminalitet — januar 2021, s. 8. Se Rapid Response Assessment fra UNEP og Interpol, "The rise of environmental crime. A growing threat to natural resources, peace, development and security", 2016, s. 7.

6 Rapid Response Assessment fra UNEP og Interpol, "The rise of environmental crime. A growing threat to natural resources, peace, development and security", 2016, s. 7.

for at tilpasse den eksisterende lovgivning om lovovertrædelser på dette område til nye trusler. Der indføres kun foranstaltninger vedrørende brugen af efterforskningsredskaber og udveksling af oplysninger, i det omfang de er nødvendige for, at de foreslåede strafferetlige regler kan fungere effektivt.

Forslaget definerer, i hvilket omfang der er tale om strafbare handlinger med henblik på at dække al relevant adfærd og samtidig begrænse det til, hvad der er nødvendigt og rimeligt. Det nye direktiv indeholder nye kategorier af miljøovertrædelser i det omfang, det kræves i den tilgrundliggende miljølovgivning. Både lovovertrædelserne og sanktionerne er begrænset til alvorlige overtrædelser af miljølovgivningen og overholder dermed proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

I overensstemmelse med artikel 83, stk. 2, kan der kun fastsættes minimumsregler for definitionen af strafbare handlinger og sanktioner på EU-politikområder, der har været genstand for harmoniseringsforanstaltninger, ved hjælp af et direktiv vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsprocedure.

Der er stadig behov for strafferetlige sanktioner for at sikre en effektiv gennemførelse på de områder, der er omfattet af direktivet fra 2008 om miljøkriminalitet. Kommissionen foreslår derfor at videreføre listen over lovovertrædelser i artikel 3 i direktivet fra 2008 med de nødvendige præciseringer og ændringer, som omfatter: alvorlige lovovertrædelser i forbindelse med forurening, ulovlig affaldshåndtering og overførsel af affald, driften af anlæg, hvor der udføres farlige aktiviteter, eller hvor farlige stoffer oplagres eller anvendes, lovovertrædelser i forbindelse med fremstilling, produktion, forarbejdning, håndtering, anvendelse, opbevaring, oplagring, transport, import, eksport eller bortskaffelse af radioaktivt materiale, kriminalitet i forbindelse med vilde dyr og planter, herunder ulovligt drab, ødelæggelse, besiddelse eller indsamling af eksemplarer af vilde dyre- og plantearter, ulovlig handel med vilde dyr og planter og forringelse af naturtyper, ulovlig produktion, markedsføring, import, eksport, anvendelse, emission eller frigivelse af ozonnedbrydende stoffer.

Behovet for at bekæmpe disse kategorier af lovovertrædelser ved hjælp af strafferetlige sanktioner blev bekræftet i Rådets konklusioner om EU's prioriteter for bekæmpelse af alvorlig og organiseret kriminalitet i forbindelse med den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT) 2022-2025[7].

Navnlig med hensyn til affaldskriminalitet anføres det i rapporten fra 2021 om trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet i Den Europæiske Union[8], at "*affaldshåndtering er en lukrativ og hurtigt voksende industri, som i stigende grad tiltrækker kriminelle. Størstedelen af de rapporterede sager om ulovlig handel med affald vedrørte personer, der arbejdede i eller driver affaldshåndteringsvirksomheder som ledere eller*

[7] Rådets konklusioner om fastsættelse af EU's prioriteter for bekæmpelse af grov og organiseret kriminalitet for EMPACT 2022-2025, 8665/21 af 12. maj 2021. Målet med prioriteringen af miljøkriminalitet er: "At optrevle kriminelle netværk, der er involveret i alle former for miljøkriminalitet, med særligt fokus på affald og ulovlig handel med vilde dyr og planter samt på kriminelle netværk og individuelle kriminelle foretagender med kapacitet til at infiltrere lovlige virksomhedsstrukturer på højt plan eller oprette egne virksomheder for at fremme deres kriminalitet".

[8] European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment Threat Assessment (SOCTA), A corrupting influence: the infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crime, Europol 2021, s. 54. Med hensyn til forbrydelser mod vilde dyr og planter se s. 55f.

personale, og som overtræder national og international lovgivning og standarder for indsamling, behandling og bortskaffelse af affald for at maksimere fortjenesten. De mest succesfulde affaldshandlere er dem, der kontrollerer hele behandlingscyklussen, fra oprindelses- til bestemmelseslande. Kriminelle, der handler med affald mellem forskellige lande, bruger primært lovlige virksomhedsstrukturer til at organisere affaldskriminalitet. Ofte er flere virksomheder ejet af de samme personer eller af stråmænd. De juridiske virksomhedsstrukturer skifter ofte ledelse og ophører ofte efter en kort periode med aktivitet, når en ny forretningsenhed overtager virksomheden. Virksomheder, der opererer på forskellige stadier i affaldscyklussen, er ofte beliggende i forskellige jurisdiktioner. Handel med affald er tæt forbundet med andre lovovertrædelser såsom dokumentfalsk, økonomisk svig, skatteunddragelse, korruption, hvidvaskning af penge samt tyveri og dumpning af affald fra ulovlig narkotikaproduktion".

Desuden har Kommissionen konstateret, at der er behov for strafferetlige sanktioner for at sikre en effektiv gennemførelse af EU's miljøbeskyttelsespolitikker i forbindelse med følgende kategorier af lovovertrædelser, der i øjeblikket ikke er omfattet af direktivet:

- markedsføring af produkter, der i strid med ufravigelige krav forårsager betydelig skade på miljøet på grund af produktets anvendelse i større målestok
- alvorlige overtrædelser af EU's kemikalielovgivning, som forårsager betydelig skade på miljøet eller menneskers sundhed
- ulovlig skibsophugning
- ulovlig vandindvinding
- kildeudtømning af forurenende stoffer fra skibe (det foreslås, at denne overtrædelseskategori overtages fra direktiv 2005/35/EF[9] for at konsolidere de retlige rammer)
- ulovlig handel med tømmer
- alvorlige overtrædelser af reglerne om introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan
- alvorlig omgåelse af kravene om at foretage en miljøkonsekvensvurdering
- ulovlig produktion, markedsføring, import, eksport, anvendelse, emission eller frigivelse af fluorholdige drivhusgasser.

Disse former for adfærd indebærer en potentiel høj risiko for menneskers sundhed og miljøet og kan føre til særligt alvorlige negative virkninger for miljøet og samfundet. På trods af de faktiske og potentielt mulige skadelige konsekvenser er håndhævelsen af de relevante regler på nuværende tidspunkt ikke tilstrækkelig effektiv. Medlemsstaternes vedtagelse af og tillid til administrative sanktioner har hidtil vist sig at være utilstrækkelige til at sikre overholdelse af reglerne om miljøbeskyttelse, som kræver stærkere foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet.

For eksempel er der for så vidt angår EU's tømmerforordning[10], selv om alle medlemsstater har medtaget sanktioner for lovovertrædere i national lovgivning, stor forskel på typerne af

[9] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11).

[10] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

sanktioner og maksimumsniveauer fra medlemsstat til medlemsstat: Administrative bøder og beslaglæggelser kan pålægges i 23 medlemsstater, strafferetlige bøder i 16, fængsling i 17, suspension af handelen i 15 og andre former for sanktioner i 11. Bøderne for overtrædelser af EU's tømmerforordning varierer fra 50 EUR til et ubegrænset beløb[11]. Disse forskelle mellem medlemsstaternes sanktionsordninger for overtrædelse af EU's tømmerforordning og den kendsgerning, at sanktionerne i mange tilfælde anses for at være for lave til reelt at have en afskrækkende virkning på ulovlig adfærd kombineret med uensartet håndhævelse i hele EU, indebærer en risiko for omdirigering af handelen. Desuden undergraver forskellene i sanktionsordningerne og den manglende ensartede gennemførelse i medlemsstaterne de lige vilkår ved at stille de erhvervsdrivende, der nøje overholder kravene, ringere. Dette kan løses gennem harmoniseret kriminalisering og gennem en tilnærmelse af sanktionsniveauerne i hele EU i direktivet om miljøkriminalitet.

Det er klart, at de administrative sanktioner er utilstrækkelige under omstændigheder som dem, der førte til mord på to skovfogeder i en medlemsstat, som havde undersøgt problemer i forbindelse med ulovlig skovhugst. Det underliggende mønster af tømmerrelaterede overtrædelser er af så alvorlig karakter, at myndighederne skal have mulighed for strafferetlig håndhævelse for at bekæmpe dem. Med hensyn til tømmerrelaterede spørgsmål havde Kommissionen indledt en traktatbrudsprocedure mod den pågældende medlemsstat vedrørende manglen på effektiv kontrol af virksomheder og manglende anvendelse af passende sanktioner. I mellemtiden indførte denne medlemsstat strafferetlige sanktioner for specifikke uregelmæssigheder, som tidligere kun var underlagt administrative sanktioner, der ikke var tilstrækkelige til at sikre overholdelsen.

De alvorlige overtrædelser af forbuddet mod brug af manipulationsanordninger i motorkøretøjer, der er blevet afsløret siden 2015, viser, at selv store etablerede virksomheder måske ikke afskrækkes fra overtrædelser, hvis de mener, at den eneste håndhævelse vil være af administrativ karakter.

Et andet eksempel er ulovlig vandindvinding, der bidrager til en alvorlig udtømning af vandressourcerne, hvilket er et problem, der forværres som følge af klimaændringerne. I sin særberetning fra 2021 med titlen "Bæredygtig vandanvendelse i landbruget: Midler under den fælles landbrugspolitik vil nok snarere fremme en øget end en mere effektiv vandanvendelse" dokumenterer Revisionsretten, at de administrative foranstaltninger til håndtering af overindvinding af vand ikke er effektive, og understreger, at kontrollerne er sjældne, og at sanktionerne er for lave til at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de relevante forpligtelser[12]. Rapporten henviser til mangler i sanktionsordningerne i de enkelte medlemsstater[13].

Desuden har et begrænset antal medlemsstater indført sanktioner over for bygherrer i henhold til direktivet om vurdering af indvirkningen på miljøet. For eksempel gås der ikke målrettet

---

11 Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — kvalitetskontrol af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EU's tømmerforordning) og forordning (EF) nr. 2173/2005 af 20. december 2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab (FLEGT-forordningen) 17.11.2021 SWD(2021) 328 final, s. 14.

12 Den Europæiske Revisionsret, Særberetning 2021, Bæredygtig vandanvendelse i landbruget: Midler under den fælles landbrugspolitik vil nok snarere fremme en øget end en mere effektiv vandanvendelse, punkt 62f.

13 Den Europæiske Revisionsret, Særberetning 2021, Bæredygtig vandanvendelse i landbruget: Midler under den fælles landbrugspolitik vil nok snarere fremme en øget end en mere effektiv vandanvendelse, jf. f.eks. punkt 32.

efter bygherrerne på en systematisk måde i tilfælde, hvor de ikke foretager en miljøkonsekvensvurdering for et givet projekt eller gennemfører projekter, inden de respektive procedurer er afsluttet, eller uden behørig tilladelse. Overtrædelser af disse forpligtelser kan få betydelige negative konsekvenser for miljøet, mens det eksisterende sanktionsniveau ikke i tilstrækkelig grad afskrækker sådanne overtrædelser.

Det er afgørende, at overholdelsen af EU's regler om aktiviteter med indvirkning på miljøet og på miljøfølsomme varer styrkes ved hjælp af strafferetlige sanktioner, der viser en stærkere form for social misbilligelse sammenlignet med administrative sanktioner. Fastlæggelse af strafbare handlinger for alvorlige overtrædelser af EU-reglerne, som uanset deres retsgrundlag bidrager til Unionens politik til beskyttelse af miljøet, fastsætter klare grænser for typer af adfærd, der anses for at være særligt uacceptable, og sender et budskab til offentligheden og potentielle lovovertrædere om, at de kompetente myndigheder tager en sådan adfærd meget alvorligt. Dette forekommer særlig hensigtsmæssigt i betragtning af den udtrykkelige anvendelse af forebyggelses- og forsigtighedsprincippet på dette politikområde.

Fælles minimumsregler for definitionen af miljøkriminalitet og sanktioner vil også gøre det muligt at anvende mere effektive efterforskningsmetoder og muliggøre et mere effektivt samarbejde i og mellem medlemsstaterne. Dette er blevet anerkendt som særlig vigtigt med hensyn til bekæmpelse af affald og ulovlig handel med vilde dyr og planter (herunder ulovlig handel med tømmer) i betragtning af forholdet til det indre marked og EU's handelspolitik.

I betragtning af de mulige ødelæggende virkninger af miljøforbrydelser på miljøet og menneskers sundhed er det vigtigt, at potentielle gerningsmænd ikke opfatter dele af EU som værende omfattet af en lettere og mindre effektiv reguleringsmæssig ordning. Idømmelse af strafferetlige sanktioner for de alvorligste miljøforseelser vil have en større afskrækkende virkning på potentielle lovovertrædere. Det er derfor afgørende, at alle medlemsstater indfører strafferetlige sanktioner for at sikre en effektiv gennemførelse af Unionens miljøbeskyttelsespolitik.

Med hensyn til medtagelsen af uagtsom adfærd i anvendelsesområdet for overtrædelserne er det vigtigt at understrege, i hvor høj grad EU's miljøregler er baseret på forebyggende foranstaltninger og forsigtighedsforanstaltninger. I traktaten (artikel 191, stk. 2, i TEUF) fastsættes det udtrykkeligt, at miljøpolitikken bygger på disse principper. Det er nødvendigt at udvise en høj grad af forsigtighed ved udførelse af aktiviteter, der i sagens natur er farlige på grund af brugen af farlige materialer og/eller processer. I denne forbindelse kan uagtsom adfærd have store og sågar katastrofale følger, hvilket gør det nødvendigt at understrege samfundets holdning om, at uagtsom adfærd bør behandles som tilstrækkelig alvorlig til at blive kriminaliseret. Det er hensigten, at strafferetten skal have en afskrækkende virkning, og medtagelse af uagtsomhed bør i sig selv afskrække enhver tilbøjelighed til en sådan adfærd, f.eks. for at opnå en økonomisk gevinst gennem underinvestering eller "nemme løsninger".

Den gældende miljølovgivning omfatter en lang række instrumenter, såsom direktivet om industrielle emissioner[14], Seveso-direktivet[15], REACH-forordningen[16] og affaldslovgivningen,

[14] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

[15] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

[16] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning

som fokuserer på at sikre, at farlige aktiviteter og stoffer med høj risiko behandles med et højt niveau af tekniske beskyttelsesforanstaltninger.

Med hensyn til hyppigheden af visse lovovertrædelser anerkendes det beklageligvis, at organiseret kriminalitet undergraver håndteringen af affald[17]. Problemer med overtrædelse af forbud vedrørende vilde dyr og planter er også et længe anerkendt problem, hvilket f.eks. fremgår af Bernkonventionens[18] fokus på arbejdet med bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter. Også på denne baggrund og på grund af den pågældende adfærds karakter er det nødvendigt, at uagtsom adfærd også er omfattet af dette direktiv.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning

Kommissionen foretog en evaluering af det nuværende direktiv i 2019/2020 (offentliggjort i oktober 2020), hvori den konkluderede, at direktivet ikke havde nogen større virkning i praksis. Den efterfølgende evaluering af direktivet var baseret på fire hovedvurderingskriterier: a) virkningsfuldhed (evaluering af, om direktivets mål er nået), b) effektivitet (vurdering af, om fordelene ved at have og gennemføre direktivet berettiger omkostningerne), c) sammenhæng (med andre relevante EU-love og -politikker på det strafferetlige område og miljøområdet samt med EU's internationale forpligtelser) og d) relevans (relevansen af direktivets oprindelige mål i lyset af nuværende og fremtidige behov). Evalueringen tog også hensyn til de sociale og økonomiske virkninger for forskellige interessentgrupper.

Evalueringen identificerede seks hovedproblemer, der har ført til direktivets manglende virkningsfuldhed i praksis:

1. Direktivets anvendelsesområde er forældet og defineres på en kompleks måde, hvilket hindrer effektiv efterforskning, retsforfølgning og grænseoverskridende samarbejde.

2. Direktivet indeholder en række uklare definitioner, der anvendes til beskrivelser af miljøkriminalitet, hvilket kan være til hinder for effektive efterforskninger, procedurer og grænseoverskridende samarbejde.

3. Sanktionsniveauerne er ikke tilstrækkeligt effektive og afskrækkende i alle medlemsstater i henhold til det nuværende direktiv.

4. Utilstrækkeligt internt og grænseoverskridende samarbejde og koordinering af miljøkriminalitet mellem medlemsstaterne er til hinder for en effektiv efterforskning og retsforfølgning.

5. Manglen på pålidelige, nøjagtige og fuldstændige statistiske data om sager om miljøkriminalitet i medlemsstaterne forhindrer nationale politiske beslutningstagere og fagfolk i at overvåge effektiviteten af deres foranstaltninger.

6. Ineffektiv håndhævelseskæde: Miljøkriminalitet prioriteres, afsløres, efterforskes, retsforfølges og sanktioneres ikke effektivt, fordi håndhævelseskæden fungerer ineffektivt.

(EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

[17] European Union Serious and Organised Crime Threat Assessment Threat Assessment (SOCTA), A corrupting influence: the infiltration and undermining of Europe's economy and society by organised crime, Europol 2021, s. 54f.

[18] Konventionen om beskyttelse af Europas vilde dyr og planter samt naturlige levesteder.

Der er konstateret huller i håndhævelsen i alle medlemsstater og på alle niveauer i håndhævelseskæden (inspektører, politi, retsforfølgelse og straffedomstole), herunder mangel på ressourcer, utilstrækkelig uddannelse og mangel på specialviden, manglende kendskab og prioritering samt ringe samarbejde og informationsudveksling.

På grundlag af resultaterne af evalueringen besluttede Europa-Kommissionen at revidere direktivet og foretage en konsekvensanalyse. De forskellige trin i konsekvensanalysen, lige fra definitionen af problemer og deres drivkræfter til fastlæggelsen af mål og mulige politiske løsningsmodeller, er baseret på resultaterne i evalueringsrapporten.

- **Høring af interesserede parter**

Kommissionen gennemførte udbytterige offentlige og målrettede høringer af interesserede parter for at drage fordel af ekstern ekspertise og forstå den brede offentligheds bekymringer. De havde desuden til formål at sikre, at de muligheder, der overvejes i forbindelse med revisionen af direktivet, er de mest hensigtsmæssige metoder til at øge dets effektivitet og støtte det arbejde, der udføres af fagfolk på stedet. Høringerne blev gennemført så bredt som muligt for at modtage relevant input, dokumentation og forklaring af de relevante og faktiske behov hos forskellige kategorier af interessenter vedrørende de seks hovedmål:

- præcisere og ajourføre anvendelsesområdet for direktivet om miljøkriminalitet
- præcisere de retlige begreber, der anvendes til at definere miljøkriminalitet
- forbedre adgangen til afskrækkende og sammenlignelige sanktionstyper og -niveauer
- forbedre det grænseoverskridende samarbejde
- forbedre indsamlingen og formidlingen af oplysninger og statistiske data og
- forbedre den måde, hvorpå håndhævelseskæden fungerer (uddannelse, koordinering og samarbejde, ressourcer, strategisk tilgang).

Høringerne blev gennemført på et tidligt tidspunkt og indhentede synspunkter fra en bred vifte af interessenter, såsom medlemmer af offentligheden, eksperter, fagfolk (politi, inspektører, anklagere og dommere), netværk af fagfolk (Impel, ENPE, EUFJE, EnviCrimeNet), offentlige myndigheder fra medlemsstaterne (justitsministerier og miljøministerier), europæiske agenturer (Europol og Eurojust), ikkestatslige miljøorganisationer (NGO'er), erhvervsorganisationer, individuelle virksomheder og akademikere. Alle disse blev hørt om deres forventninger og betænkeligheder med hensyn til behovet for og indholdet af en eventuel revision af direktivet om miljøkriminalitet.

Under høringsprocessen anvendte Kommissionens tjenestegrene en række forskellige høringsmetoder og -former. De omfattede:

- Høringen om den indledende konsekvensanalyse og en 12 ugers åben offentlig høring, som indhentede synspunkter fra alle interesserede parter.
- En række målrettede tematiske workshopper og ekspertgruppemøder online, herunder møder i Forummet for Overholdelse af Miljøbestemmelser og Forvaltning af Miljøet og dets arbejdsgruppe om sanktioner for miljøovertrædelser. Der blev udsendt særlige spørgeskemaer og diskussionsoplæg forud for forberedelsen af de møder, som Kommissionen var vært for.
- En række onlinekonferencer, hvor Kommissionen deltog og præsenterede sit arbejde på dette område, indsamlede feedback om de seks vigtigste muligheder fra andre

konferencedeltagere og indbød yderligere deltagere til ekspertprocessen og den offentlige høring.

- Bilaterale onlinemøder med en bred vifte af interessenter, der afholdes på initiativ af Kommissionen eller interessenter.
- Positionspapirer og analytiske dokumenter fra europæiske agenturer, fagfolk, professionelle netværk (f.eks. den fælles erklæring fra Impel/ENPE/EUFJE og EnviCrimeNet, der blev vedtaget på en konference i maj 2021 om bekæmpelse af miljøkriminalitet og revision af direktivet om miljøkriminalitet), repræsentanter for erhvervslivet, offentlige myndigheder fra medlemsstaterne, NGO'er, civilsamfundet og den akademiske verden.

De målrettede høringsaktiviteter varede i alt over 6 måneder fra februar 2021 til juli 2021.

Høringen havde til formål at følge samme logiske rækkefølge som konsekvensanalysen ved at begynde med problemdefinitionen og muliggøre en gradvis udvikling af de mulige løsningsmodeller og deres virkninger:

- Flertallet af respondenterne bekræftede behovet for at ajourføre anvendelsesområdet for direktivet om miljøkriminalitet og præcisere de juridiske begreber.
- De fleste bidrag fra NGO'er og erhvervssammenslutninger identificerede miljøområder eller specifik lovgivning, som ikke er omfattet af det nuværende direktiv om miljøkriminalitet, men hvis inddragelse bør overvejes.
- Størstedelen af respondenterne fandt det hensigtsmæssigt at medtage bestemmelser om minimumsgrænser for maksimale sanktioner og for skærpende omstændigheder. I nogle tilfælde anses det for nyttigt at medtage en bestemmelse om konfiskation sammen med lovgivning mod juridiske personer.
- Flere parter slog til lyd for bedre indsamling og videregivelse af oplysninger fra medlemsstaterne. Der blev udtrykt bekymring for, at dette ville medføre komplekse IT-tilpasninger — en vanskelig og langvarig proces, som lægger en tung administrativ byrde på de retshåndhævende myndigheder, anklagemyndigheden og retsvæsenet.
- Langt de fleste interessenter bekræftede det presserende behov for at forbedre effektiviteten af håndhævelseskæden i praksis og behovet for bestemmelser om uddannelse, ressourcer, samarbejde og koordinering samt strategiske tilgange til bekæmpelse af miljøkriminalitet.

Kommissionen tog alle svar i betragtning, da den besluttede, hvilke muligheder der burde foretrækkes. Yderligere oplysninger om høringerne findes i bilagene til konsekvensanalysen (bilag 7 og 8).

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

For at sikre, at den dokumentation, der er nødvendig for konsekvensanalysen, er tilgængelig, har Kommissionen trukket på et bredt spektrum af ekspertise. De ekspertudtalelser, der tages i betragtning, kan inddeles i to hovedkategorier: De seneste undersøgelser af emnet og høringer af de interesserede parter.

For det første evaluerede Kommissionen det nuværende direktiv i 2019/20 og offentliggjorde sine konklusioner i oktober 2020. Evalueringen hjalp Kommissionen med at forstå fordelene og ulemperne ved den nuværende lovgivning. Den banede vejen for revisionen af direktivet, da evalueringen klart understregede, at den nuværende lovgivning kun havde ubetydelige

virkninger i praksis. Efter evalueringen bestilte Kommissionen en undersøgelse til støtte for konsekvensanalysen. Undersøgelsen blev gennemført mellem april 2021 og oktober 2021. Formålet var at vurdere virkningerne af forskellige løsningsmodeller, navnlig deres finansielle og økonomiske virkninger.

Ud over de to undersøgelser foretog Kommissionen en omfattende gennemgang af den eksisterende litteratur om emnet. Dette afspejles i de mange henvisninger, der anvendes i konsekvensanalysen. Desuden blev en lang række skriftlige erklæringer fra interessenter, f.eks. Eurojust, Europol, faglige netværk, fagfolk, medlemsstater, NGO'er og virksomheder analyseret. Skrivebordsundersøgelsen omfattede også gennemgangen af Europa-Parlamentets holdninger, f.eks. Retsudvalgets betænkning om virksomheders erstatningsansvar for miljøskader (2020/2027 (INI)). Der blev også taget hensyn til resultater fra arbejdsgrupper såsom landeundersøgelsen til det 2. møde i Europarådets arbejdsgruppe vedrørende miljø og strafferet den 15. juni 2021.

Det relevante arbejde i de vigtigste europæiske miljøhåndhævelsesnetværk (Impel, EnviCrimeNet, ENPE, EUFJE) er også blevet nøje overvejet.

Der er også taget hensyn til resultaterne af ottende runde af Rådets gensidige evalueringer om bekæmpelse af miljøkriminalitet.

- **Konsekvensanalyse**

Lovgivningsforslaget er baseret på en konsekvensanalyse. Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse (med forbehold) den 1. oktober 2021. Bilag I til konsekvensanalysen viser, hvordan bemærkningerne fra Udvalget for Forskriftskontrol blev håndteret.

En evaluering viste, at direktivet, selv om det etablerede en fælles EU-ramme for central miljøkriminalitet, ikke havde stor virkning i praksis.

Det påvirkede ikke antallet af domfældelser eller niveauet af pålagte sanktioner i medlemsstaterne. I evalueringen blev der navnlig peget på følgende specifikke centrale problemer:

1. Anvendelsesområdet for direktivet om miljøkriminalitet (defineret i to bilag til direktivet om miljøkriminalitet og en liste over overtrædelser i artikel 3 i direktivet om miljøkriminalitet) er forældet, og det er defineret på en kompleks måde, hvilket hindrer effektiv efterforskning, retsforfølgning og grænseoverskridende samarbejde.
2. Definitionerne af, hvad der udgør "miljøkriminalitet", er uklare og hindrer en effektiv efterforskning, retsforfølgning og grænseoverskridende samarbejde mellem og inden for medlemsstaterne.
3. Sanktionsniveauerne er ikke effektive og afskrækkende i alle medlemsstater.
4. Det grænseoverskridende samarbejde er for begrænset.
5. Politiske beslutningstagere og praktikere mangler kendskab til arten og omfanget af miljøkriminalitet og effektiviteten af de retshåndhævende foranstaltninger på grund af begrænset indsamling, behandling og deling af statistiske data.
6. Håndhævelseskæden for bekæmpelse af miljøkriminalitet er bl.a. ineffektiv på grund af manglende uddannelse og specialisering samt utilstrækkelig koordinering og utilstrækkeligt samarbejde mellem de forskellige niveauer af håndhævelse af miljølovgivningen.

Kommissionen har udviklet en række lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige politiske løsningsmodeller. De løsningsmodeller, der blev overvejet og forkastet på et tidligt tidspunkt, var: at ophæve direktivet eller kun at løse de konstaterede problemer ved hjælp af ikkebindende foranstaltninger, såsom EU-vejledning om fortolkningen af definitioner og sanktionsniveauer.

På grundlag af vurderingen er den eneste egnede mulighed for at nå de specifikke mål at revidere direktivet. Dette udelukker ikke støtte til ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger (i det følgende benævnt: "hovedløsningsmodel"). I forbindelse med hovedløsningsmodellen er følgende delløsninger (i det følgende benævnt: "løsningsmodeller") blevet identificeret og vurderet i detaljer i konsekvensanalysen med henblik på at opfylde hvert specifikt mål:

Mål nr. 1: Effektivisere efterforskningen og retsforfølgningen ved at ajourføre direktivets anvendelsesområde og indføre en gennemførlig mekanisme til at holde direktivet ajour i lyset af den europæiske grønne pagt.

- Løsningsmodel 1a: Ajourføre den eksisterende liste over lovgivning i bilagene, tilføje nye relevante kategorier af kriminalitet til artikel 3 og indføre komitologiproceduren for at holde bilaget ajourført.
- Løsningsmodel 1b: Henvise til den relevante sektorspecifikke lovgivning i generelle vendinger og fjerne bilagene. Præcisere definitionen af, hvad der udgør miljøkriminalitet i artikel 3, og tilføje nye relevante kriminalitetskategorier.
- Løsningsmodel 1c: Definere miljøkriminalitet i direktivet uden krav om overtrædelse af relevant sektorspecifik EU-lovgivning.

Den foretrukne løsningsmodel er 1b, da den skaber større juridisk klarhed om, hvilke overtrædelser af sektorlovgivningen der udgør miljøkriminalitet. I fremtiden vil EU-lovgiveren skulle ajourføre direktivet (i lighed med den nuværende situation), da en enklere mekanisme — nemlig komitologiproceduren — ikke finder anvendelse på væsentlige dele af direktivet. Definitionen af miljøkriminalitet er et væsentligt element. Lovovertrædelserne i artikel 3 vil blive defineret med henvisning til en udvidet definition af, hvad der er "ulovligt", og vil også indeholde en ajourført liste over kriminalitetskategorier baseret på alvorlige overtrædelser af den gældende miljølovgivning.

Mål nr. 2: Effektivisere efterforskningen og retsforfølgningen ved at præcisere eller fjerne vage udtryk, der anvendes i definitionerne af miljøkriminalitet.

- Løsningsmodel 2a: Definere uklare begreber i direktivet (f.eks. "betydelig skade") mere præcist.
- Løsningsmodel 2b: Fjerne vage udtryk som f.eks. "betydelig skade", herunder ved at kriminalisere risikobetonet adfærd (kriminalitet, der indebærer fare for miljøet).
- Løsningsmodel 2c: En kombination af løsningsmodel 2a og 2b.

Den foretrukne løsningsmodel er 2c, fordi lovgiveren af hensyn til klarheden bør præcisere de uklare definitioner, der er identificeret, i selve direktivet (løsningsmodel 2a) og også tilføje flere lovovertrædelser baseret på risikobegrebet, hvilket er afgørende for sager, der medfører store skader, som kan bevises i sager om miljøkriminalitet. Kriminalitet, der indebærer fare for miljøet, vil omfatte tilfælde, hvor lovgiveren har besluttet, at overtrædelse af sektorreglerne vil indebære en uacceptabel fare for miljøet.

Mål nr. 3: Sikre effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og -niveauer for miljøkriminalitet.

- Løsningsmodel 3a: Indføre minimums- og maksimumniveauer for sanktioner.
- Løsningsmodel 3b: Løsningsmodel 3a plus skærpende omstændigheder og accessoriske sanktioner.
- Løsningsmodel 3c: Løsningsmodel 3b plus en forpligtelse til at knytte bødeniveauet sammen med den juridiske persons finansielle situation og/eller ulovlige overskud.

Den foretrukne løsningsmodel er 3c, da alle foranstaltninger vedrører forskellige aspekter af effektiv sanktionering og styrker hinanden.

Mål nr. 4: Fremme grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning.

En pakke af bestemmelser, der direkte fremmer grænseoverskridende samarbejde, såsom harmoniserede effektive efterforskningsredskaber, forpligtelse til at samarbejde gennem Europol, Eurojust og OLAF samt regler om jurisdiktion.

Mål nr. 5: Forbedre beslutningstagningen på et velinformeret grundlag om miljøkriminalitet gennem bedre indsamling og formidling af statistiske data.

- Løsningsmodel 5a: Forpligte medlemsstaterne til at indsamle og regelmæssigt indberette statistiske oplysninger vedrørende miljøkriminalitet til Kommissionen.
- Løsningsmodel 5b: Løsningsmodel 5a plus en forpligtelse for medlemsstaterne til at indsamle og indberette statistiske data i henhold til harmoniserede fælles standarder.

Den foretrukne løsning er 5b.

Mål nr. 6: Forbedre den operationelle effektivitet af nationale håndhævelseskæder med henblik på at fremme afsløring, efterforskning, retsforfølgning og sanktionering.

En pakke af forpligtelser til at fremme den praktiske gennemførelse, såsom levering af målrettet og regelmæssig uddannelse på alle niveauer i håndhævelseskæden, overordnede nationale strategier for miljøkriminalitet og oplysningsforanstaltninger.

Foretrukken pakke

Under mål 1 vil en fjernelse af bilagene, erstattet af en præcisering af definitionen af, hvad der udgør miljøkriminalitet i artikel 3, og tilføjelse af nye kategorier af miljøkriminalitet under samme artikel sandsynligvis forbedre effektiviteten af efterforskningen og retsforfølgningen af miljøkriminalitet, især med hensyn til grænseoverskridende samarbejde. I fremtiden vil der imidlertid også være behov for regelmæssigt at ajourføre direktivet gennem en lovgivningsprocedure, hvis nye områder af miljøkriminalitet skal føjes til direktivets anvendelsesområde. Der er ingen enklere måde at gøre dette på, da definitionerne af kategorier af miljøkriminalitet er et væsentligt element i direktivet og kræver en afgørelse fra EU-lovgiverens side.

I henhold til mål 2 er det nødvendigt, at der både foreligger kriminalitet, der indebærer fare for miljøet, og kriminalitet, der forudsætter åbenbar skade, for at der kan reageres hensigtsmæssigt på miljøforbrydelser. Det nuværende direktiv bygger på en kombination af disse to former for kriminalitetsdefinition. Forslaget vil skulle tilføje nye kategorier af kriminalitet, der indebærer fare for miljøet, og præcisere, hvilken adfærd der kriminaliseres.

Det vil også skulle tilføje oplysninger, der gør det muligt at fastslå, hvad der kan udgøre miljøskade.

Mere præcise definitioner af uklare udtryk — såsom "*betydelig* skade" og "*ubetydelig eller ikke ubetydelig mængde*" — vil gøre direktivet mere klart. Fokus på faretruende kriminalitet og risikobetonet adfærd vil muliggøre effektiv sanktionering i tilfælde, hvor det er vanskeligt at fastslå den faktiske skade, eller hvor der ikke er sket skade. Derfor kan en kombineret anvendelse af begge muligheder føre til øget effektivitet i efterforskningen og retsforfølgningen af miljøkriminalitet.

Under mål 3 vil pakken af foranstaltninger vedrørende sanktioner (løsningsmodel 3c — minimums- og maksimumniveauer for sanktioner, skærpende omstændigheder, accessoriske sanktioner, bødebeløbets afhængighed af ulovlige overskud og lovovertræderens økonomiske situation) føre til mere effektive, forholdsmæssige, afskrækkende og ensartede sanktionsniveauer i hele EU og i praksis i hele EU. Desuden vil minimums- og maksimumniveauer for fængselsstraffe give retshåndhævende aktører adgang til efterforskningsredskaber, som kun er til rådighed for kriminalitet, der kan straffes med et vist minimums- og maksimumniveau for straffe. Dette vil føre til mere effektive efterforskninger og lette det grænseoverskridende samarbejde.

Foranstaltningerne under mål 4 (indbyrdes tilnærmelse af efterforskningsredskaber, forpligtelse til at samarbejde gennem EU-agenturer, oprettelse af nationale kontaktpunkter) vil direkte fremme grænseoverskridende samarbejde, supplere og styrke hinanden og føre til mere effektive efterforskninger, da mange sager om miljøkriminalitet kun kan gennemføres med succes på tværs af grænserne.

Den foretrukne løsningsmodel under mål 5 vil føre til en fælles defineret minimumsstandard for indsamling af data om procedurer for miljøkriminalitet og dermed til statistiske data, der er sammenlignelige i hele EU.

Den pakke af foranstaltninger, der foreslås under mål 6 (uddannelse/specialisering, samarbejds- og koordineringskrav, bevidstgørelse, nationale strategier), vil have en positiv indvirkning på effektiviteten på stedet på alle niveauer i håndhævelseskæden (inspektører, politi, anklagemyndighed, straffedommere).

Da direktivet skal forbedres på alle seks problemområder, bør kombinationen af de foretrukne løsninger under hvert mål resultere i den bedste samlede pakke. De foretrukne løsningsmodeller kan tilsammen nå op på kumulative virkninger, der går ud over, hvad der kan opnås med de enkelte foretrukne løsningsmodeller.

Det grænseoverskridende samarbejde vil ikke kun blive fremmet af foranstaltningerne under mål 4, men også gennem direktivets bredere anvendelsesområde, der giver mulighed for et sådant samarbejde på flere miljøområder. Mere præcise definitioner af, hvad der udgør miljøkriminalitet under mål 2, vil mindske de forskellige opfattelser i de medlemsstater, der hidtil har hindret eller endog bragt samarbejdet til ophør. Definitionen af maksimale sanktionsniveauer sikrer ikke blot en mere afskrækkende sanktionering, men åbner også døren for effektive grænseoverskridende efterforskningsredskaber, der er fastsat i retsakter, som kun kan finde anvendelse fra et bestemt sanktionsniveau for en given kriminalitetskategori. Under mål 6 vil bedre uddannelse og specialisering i overensstemmelse med sammenlignelige standarder i medlemsstaterne også direkte lette det grænseoverskridende samarbejde.

De retshåndhævende myndigheders evne til bedre at forudse en sags chancer for succes, hvilket vil føre til, at flere sager retsforfølges, styrkes gennem mere præcise definitioner af miljøkriminalitet (mål 2) og bedre uddannelse og specialisering under mål 6. Et forbedret grænseoverskridende samarbejde (mål 4) og adgangen til mere afskrækkende sanktionstyper

og -niveauer (mål 3) er yderligere faktorer, der kan lette beslutningen om at investere de ressourcer, der er nødvendige for at tackle sager om miljøkriminalitet.

De strafferetlige efterforskningers effektivitet og afskrækkende virkning vil ikke kun blive opnået gennem en mere hensigtsmæssig sanktionering ved hjælp af den foretrukne løsningsmodel under mål 3. Mere effektive efterforskninger gennem de kombinerede virkninger af de foretrukne løsningsmodeller under mål 1, 2, 4 og 6 som beskrevet ovenfor vil også bidrage til et strafferetligt system, der bekæmper miljøkriminalitet.

På denne måde tjener de foretrukne løsningsmodeller ikke kun bedst de respektive mål, men styrker også direktivets overordnede effektivitet ud over hvert enkelt specifikt mål.

Hvem påvirkes af direktivet?

Medlemsstaterne og de offentlige myndigheder:

Bestemmelser om gennemførelsen af direktivet forventes at styrke effektiviteten af håndhævelseskæden og sikre sammenlignelighed af indsatsen for at bekæmpe miljøkriminalitet i hele EU. De kan medføre visse omkostninger for miljø-, retshåndhævelses- og retsmyndighederne i medlemsstaterne, både engangsomkostninger og løbende omkostninger. Fordelene på mellemlang og lang sigt vil dog veje tungere end disse. De nationale myndigheder vil skulle stille yderligere menneskelige og materielle ressourcer til rådighed (hovedsagelig i politi- og anklagemyndighederne, som er de institutioner, der oftest er ansvarlige for efterforskning og retsforfølgning af miljøkriminalitet). En forpligtelse for medlemsstaterne til at indsamle og indberette statistiske data i henhold til nye og mere harmoniserede standarder kan ligeledes skabe en yderligere administrativ byrde med hensyn til eventuel tilpasning af de eksisterende systemer til registrering af sager og udarbejdelse af disse statistikker på nationalt plan, inden de indberettes til EU. Alle medlemsstater vil skulle tilbyde en vis grad af yderligere uddannelse til relevante fagfolk i hele håndhævelseskæden under hensyntagen til de reviderede vilkår i direktivet og yderligere personale. De nødvendige ressourcer afhænger af, i hvilket omfang medlemsstaterne allerede tilbyder regelmæssig uddannelse i miljøkriminalitet. Endelig er der visse ekstraomkostninger forbundet med oprettelsen af nationale kontaktpunkter i forskellige institutioner og udviklingen af nationale strategier til bekæmpelse af miljøkriminalitet.

Virksomheder i EU

Der er ingen direkte omkostninger for EU's virksomheder i forbindelse med direktivet. Deres overholdelsesomkostninger stammer fra den administrative miljølovgivning. En mere effektiv retshåndhævelse på området miljøkriminalitet vil beskytte lovligt aktive virksomheder mod illoyal konkurrence som følge af ulovlig erhvervsaktivitet. Desuden vil de omdømmemæssige skader for en industri (f.eks. affaldshåndtering, kemisk produktion), der påvirkes af ulovlige aktiviteter, blive mindsket, hvilket vil give yderligere fordele for virksomheder, der overholder reglerne. Da miljøkriminalitet fortsat vil være forbundet med en overtrædelse af administrative love, er der begrænset risiko for, at virksomheder kan straffes for miljøaktiviteter, der er tilladt i henhold til forvaltningsretten, med undtagelse af specifikke og veldefinerede situationer, der er nævnt i direktivet.

SMV'er

SMV'er kan blive udsat for noget større pres på grund af mindre kapacitet til at betale bøder og/eller inddrage juridisk ekspertise og udføre due diligence-aktiviteter. Muligheden for at knytte bøder til en virksomheds økonomiske situation sammen med andre indicier for forbrydelsen kan mindske SMV'ernes sårbarhed over for sådanne bøder.

EU-borgere

En mere effektiv håndhævelse af miljøstraffelovgivningen forventes at få en positiv indvirkning på samfundet som helhed. Ud over de livskvalitetsmæssige fordele, der er forbundet med miljøbeskyttelse, støtter en reduktion af kriminaliteten bedre regeringsførelse, mindre korruption og mindskelse af de risici, som store organiserede kriminelle grupper udgør.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Denne konsekvensanalyse identificerede ingen muligheder for at forenkle direktivet eller reducere unødvendige omkostninger.

Da direktivet er et strafferetligt instrument, medfører det ikke yderligere omkostninger for borgere, virksomheder og SMV'er. Dette blev bekræftet under høringerne af interesserede parter.

Forslaget vil indeholde en række yderligere bestemmelser, der har til formål at gøre det nuværende meget generiske direktiv mere præcist, præcisere dets anvendelsesområde, give mere præcise definitioner af kriminalitet og sikre, at sanktionerne er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Dette vil forenkle og lette den praktiske gennemførelse for medlemsstaternes myndigheder og dermed sikre, at direktivet bedre når sine mål.

Forslaget indeholder også nye bestemmelser, der pålægger medlemsstaterne at træffe specifikke foranstaltninger, som sikrer, at direktivet gennemføres effektivt i praksis (uddannelsesforanstaltninger, bevidstgørelsesforanstaltninger, foranstaltninger til styrkelse af det grænseoverskridende samarbejde, foranstaltninger til tilvejebringelse af de nødvendige ressourcer osv.). Selv om der synes at være tale om nye forpligtelser, der medfører omkostninger for medlemsstaterne, fastsætter de pågældende bestemmelser faktisk kun udtrykkeligt, hvad der under alle omstændigheder er en forpligtelse for medlemsstaterne. Medlemsstaterne er ikke blot forpligtet til at gennemføre direktivet i national ret, men skal også træffe de nødvendige praktiske gennemførelsesforanstaltninger. Evalueringen viste, at den praktiske gennemførelse er mangelfuld i alle medlemsstater og i hele håndhævelseskæden. Forpligtelserne i direktivet er derfor nødvendige for at sikre medlemsstaternes overholdelse. De gennemførelsesforanstaltninger, der kræves i forslaget, er foranstaltninger, som fagfolk har identificeret som værende mest relevante for at sætte dem i stand til at håndhæve de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet. Uddannelse er navnlig blevet omtalt som et væsentligt behov for at forbedre retshåndhævelsen med hensyn til miljøkriminalitet.

- **Grundlæggende rettigheder**

Direktivet vil sandsynligvis have en positiv indvirkning på miljøbeskyttelsesniveauet, jf. artikel 37 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Forbedring af miljøet vil bidrage til at forbedre borgernes fysiske trivsel (sundhed) — dette er omfattet af den menneskelige værdighed. Det vil derfor også have en positiv indvirkning på retten til livet (chartrets artikel 2), retten til fysisk integritet (artikel 3), børns omsorg og trivsel (artikel 24), retten til sunde arbejdsvilkår (artikel 31) og retten til forebyggende og anden sundhedspleje (artikel 35).

Da dette direktiv er et strafferetligt instrument, skal det gennemføres i national ret under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") som anerkendt i TEU. Det bør navnlig gennemføres og anvendes under behørig hensyntagen til retten til beskyttelse af personoplysninger (chartrets artikel 8), friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16), uskyldsformodningen og retten til et forsvar (artikel 48), legalitetsprincippet og

princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf (artikel 49) og retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse (artikel 50). Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at mistænktes eller tiltaltes proceduremæssige rettigheder i straffesager respekteres. Forpligtelserne i henhold til dette direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til EU-retten om proceduremæssige rettigheder i straffesager.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Det foreliggende forslag har ubetydelige budgetmæssige konsekvenser for medlemsstaterne og for Kommissionen. Specifikke oplysninger om de finansielle virkninger for Kommissionen findes i finansieringsoversigten, der er vedlagt denne lovgivningspakke.

Kommissionen har to typer omkostninger: engangsomkostninger og tilbagevendende omkostninger. De første finansielle virkninger for Kommissionen hænger sammen med det femte mål med revisionen: forbedring af indsamlingen og rapporteringen af statistiske data om miljøkriminalitet. Kommissionens omkostninger i forbindelse med dette mål er på 155 000 EUR i 2025. Disse samlede omkostninger er opdelt i tre typer udgifter. For det første vil definitionen af minimumsstandarder koste 110 000 EUR, hvilket er en engangsomkostning, som først vil forekomme i 2025. Den anden omkostning er forbundet med vedligeholdelse af standarder, hvilket er en årlig tilbagevendende omkostning på 16 000 EUR. Den sidste omkostning i forbindelse med dette mål er den toårige rapport om medlemsstaternes data fra Kommissionen, som også er en årlig tilbagevendende omkostning på 25 000 EUR.

Ud over de omkostninger, der er forbundet med det femte formål med revisionen, vil Kommissionen også skulle fastsætte endnu en engangsomkostning for sine rapporteringsforpligtelser. Ifølge lovforslaget skal Kommissionen udarbejde to rapporter. Den første vedrører medlemsstaternes gennemførelse af direktivet og vil koste 405 000 EUR fordelt mellem omkostningerne ved at ansætte en kontrahent til at udarbejde undersøgelsen, dvs. 350 000 EUR, og Kommissionens tjenestegrenes gennemgang heraf, dvs. 54 600 EUR. Den anden rapport, som Kommissionen skal udarbejde, er en undersøgelse, der vil analysere direktivets effektivitet med en række indikatorer. Denne undersøgelse, som vil finde sted efter udløbet af den nuværende FFR, vil koste 420 000 EUR.

Derfor vil alle omkostninger for Kommissionen i 2025 være på 560 000 EUR, og de tilbagevendende årlige omkostninger i forbindelse med direktivet vil beløbe sig til 45 000 EUR. Denne evaluering omfatter ikke omkostningerne i forbindelse med rapporten om direktivets effektivitet, hvilket vil ske efter den nuværende FFR.

Direktivets finansielle virkninger for medlemsstaterne hænger sammen med tre mål for revisionen: Forbedring af effektivt samarbejde og koordinering mellem medlemsstaterne (mål 4), forbedring af indsamlingen og rapporteringen af statistiske data om miljøkriminalitet (mål 5) og forbedring af håndhævelseskædens effektive funktion (mål 6).

Med hensyn til mål 4 vil der være to sæt omkostninger for alle medlemsstater: til efterforskningsredskaber og til oprettelse af nationale kontaktpunkter. Med hensyn til efterforskningsredskaber var dataene ikke tilgængelige, så der kunne foretages en indledende vurdering af omkostningerne. I forbindelse med oprettelsen af nationale kontaktpunkter vil omkostningerne for alle medlemsstater imidlertid variere mellem 475 600 EUR og 792 700 EUR afhængigt af, hvilken mulighed medlemsstaterne vælger.

Med hensyn til mål 5 kan der identificeres flere typer omkostninger for medlemsstaterne. To af dem er engangsomkostninger: Indførelse af en national koordineringsprocedure, som vil

koste 146 200 EUR for alle medlemsstater, og omkostninger til fastlæggelse af minimumsstandarder, hvilket vil koste 280 000 EUR. To omkostninger i forbindelse med mål 5 er ikke engangsomkostninger, men tilbagevendende omkostninger. For det første skal medlemsstaterne vedligeholde standarderne, og for alle medlemsstater bør dette koste 35 000 EUR. Koordinering, indsamling og rapportering vil koste 220 000 EUR for alle medlemsstater. Det betyder, at medlemsstaternes samlede omkostninger for mål 5 er ca. 683 000 EUR.

Med hensyn til mål 6 vil medlemsstaterne igen have flere former for omkostninger: Uddannelse, bevidstgørelse af offentligheden, fastlæggelse og gennemførelse af nationale strategier og forøgelse af personalet. Da uddannelse er en af de vigtigste støtteforanstaltninger i direktivet, anslås det, at uddannelse vil koste 7 800 000 EUR for alle medlemsstater. Omkostningerne i forbindelse med nationale strategier bør opdeles i engangsomkostninger og tilbagevendende omkostninger. Fastlæggelsen og den første gennemførelse af nationale strategier vil koste 864 000 EUR for alle medlemsstater. Når denne første del er afsluttet, vil medlemsstaterne have tilbagevendende omkostninger, som er blevet anslået til 325 000 EUR for alle medlemsstater. Endelig er stigningen i personalet i forbindelse med dette direktiv blevet anslået til 4 mio. EUR for alle medlemsstater. Alle omkostninger til mål 6 beløber sig således til ca. 13 mio. EUR for alle medlemsstater.

Disse omkostninger bør vurderes i forhold til, hvor store tab miljøkriminalitet forårsager. Ifølge skøn fra UNEP og Interpol, der blev offentliggjort i juni 2016, beløber det årlige tab som følge af miljøkriminalitet sig til mellem 91 mia. USD og 258 mia. USD.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget har til formål at rette op på manglerne i det nuværende direktiv og indeholder derfor forskellige foranstaltninger til gennemførelse, overvågning, evaluering og rapportering.

For det første skal der efter direktivets ikrafttræden fastsættes minimumsstandarder for indberetning og indsamling af statistiske data om miljøkriminalitet ved hjælp af en gennemførelsesretsakt. Senest et år efter direktivets ikrafttræden skal medlemsstaterne udarbejde en national strategi til bekæmpelse af miljøkriminalitet og udarbejde en handlingsplan til gennemførelse af direktivet. Dette vil gøre det muligt for Kommissionen at vurdere både medlemsstaternes gennemførelse af det reviderede direktiv og deres tilsagn om at bekæmpe miljøkriminalitet mere effektivt.

Gennemførelsesplanen og evaluerings- og rapporteringsordningerne ophører ikke, efter at direktivet er trådt i kraft. Medlemsstaterne får 18 måneder til at gennemføre direktivet i deres nationale lovgivning efter dets ikrafttræden. To år efter udløbet af denne gennemførelsesperiode skal Kommissionen udarbejde en rapport om, hvordan medlemsstaterne har gennemført direktivet. Fem år efter udløbet af gennemførelsesperioden skal Kommissionen udarbejde en undersøgelse af direktivets effektivitet for at vurdere dets merværdi. Ud over disse overvågningsprocedurer skal medlemsstaterne hvert andet år udarbejde en rapport med oplysninger om direktivet, herunder deres nationale strategi eller koordinerings- og samarbejdsforanstaltninger. På grundlag af de data, som medlemsstaterne har fremsendt, vil Kommissionen også udarbejde statistiske rapporter om miljøkriminalitet.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1: Genstand

Med denne bestemmelse fastsættes formålet med direktivet og navnlig dets mål om at støtte beskyttelsen af miljøet ved at fastsætte strafferetlige overtrædelser og straffe.

Artikel 2: Definitioner

Denne bestemmelse indeholder definitioner af begreber, der anvendes i direktivet, herunder en mere præcis definition af "ulovlighed" med henblik på at definere miljøkriminalitet.

Artikel 3: Lovovertrædelser

I denne bestemmelse beskrives de lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv. Nogle af lovovertrædelserne er fra det nuværende direktiv, nogle er ændrede og præciserede versioner af eksisterende lovovertrædelser, og nogle er nye lovovertrædelser. Endvidere præciseres de begreber, der anvendes i definitionen af lovovertrædelser, idet de præciserer de elementer, der skal tages hensyn til i forbindelse med efterforskning, retsforfølgning og domfældelse af lovovertrædelser: navnlig "betydelig skade", " sandsynlighed" for at forårsage skade og "ubetydelig mængde".

Artikel 4: Anstiftelse, medvirken og forsøg

Ved artikel 4 kriminaliseres anstiftelse af og medvirken til at begå de i artikel 3, stk. 1, omhandlede lovovertrædelser. Desuden kriminaliseres forsøg på at begå visse lovovertrædelser, der er anført i artikel 4.

Artikel 5: Sanktioner over for fysiske personer

I denne artikel fastsættes minimumsstandarder for at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan straffes med strafferetlige sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning. Desuden kræver forslaget, at medlemsstaterne indfører specifikke sanktionsniveauer og -typer for miljøkriminalitet. Den foreslåede kategorisering afspejler overtrædelsernes grovhed. F.eks. fremgår det af stk. 2, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, bør straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, hvis de forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade.

Stk. 5 tager sigte på, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan gøres til genstand for yderligere sanktioner og foranstaltninger for at muliggøre en skræddersyet reaktion på forskellige former for kriminel adfærd.

Artikel 6: Juridiske personers ansvar

Denne artikel indeholder forpligtelser til at sikre juridiske personers ansvar for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, når sådanne lovovertrædelser er begået til deres fordel. I denne artikel fastsættes også, at medlemsstaterne skal sikre, at juridiske personer kan drages til ansvar for manglende tilsyn og kontrol, som har gjort det muligt at begå en af de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser til fordel for den juridiske person. Endvidere bør den juridiske persons ansvar ikke udelukke strafferetlig forfølgning af fysiske personer.

Artikel 7: Sanktioner over for juridiske personer

I denne artikel fastsættes de sanktioner, der finder anvendelse på juridiske personer, som er involveret i de lovovertrædelser, der er omfattet af dette forslag.

Artikel 8: Skærpende omstændigheder

I denne artikel fastsættes de skærpende omstændigheder, der skal tages i betragtning, når der pålægges sanktioner for en overtrædelse som omhandlet i artikel 3 og 4.

Artikel 9: Formildende omstændigheder

I denne artikel fastsættes formildende omstændigheder, der skal tages i betragtning, når der pålægges sanktioner for en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3 og 4.

Artikel 10: Indefrysning og konfiskation

Denne bestemmelse sikrer, at medlemsstaterne giver de kompetente myndigheder mulighed for at indefryse og konfiskere udbytte fra lovovertrædelser, der er omfattet af dette forslag.

Artikel 11: Forældelsesfrister for lovovertrædelser

I denne artikel fastsættes bestemmelser om forældelsesfrister for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder at efterforske, retsforfølge og dømme de lovovertrædelser, der er omfattet af dette forslag, inden for en vis periode.

Artikel 12: Kompetence

Denne artikel indeholder bestemmelser om jurisdiktionskompetence for at sikre, at medlemsstaterne fastsætter straffemyndighed for lovovertrædelser, der er omfattet af forslaget, og at de underretter Kommissionen, hvis de beslutter at udvide denne straffemyndighed i specifikke tilfælde, hvor lovovertrædelsen begås uden for deres område.

Artikel 13: Beskyttelse af personer, der indberetter miljøovertrædelser eller bistår efterforskningen

Denne bestemmelse vedrører beskyttelse af personer såsom whistleblowere, miljøforkæmpere og andre, der indberetter oplysninger eller fremlægger bevismateriale i forbindelse med en efterforskning vedrørende miljøkriminalitet.

Artikel 14: Den berørte offentligheds ret til at deltage i retssager

Denne bestemmelse vedrører proceduremæssige rettigheder til at deltage i straffesager, som bør indrømmes den berørte offentlighed som fastsat i artikel 2.

Artikel 15: Forebyggelse

I henhold til denne bestemmelse skal medlemsstaterne træffe forebyggende foranstaltninger for at begrænse miljøovertrædelser.

Artikel 16: Ressourcer

Denne bestemmelse har til formål at sikre, at nationale myndigheder, der afslører, efterforsker, retsforfølger eller træffer afgørelse om miljøovertrædelser, har et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver effektivt.

Artikel 17: Uddannelse

Denne bestemmelse har til formål at styrke uddannelsesaktiviteter i hele håndhævelseskæden for at sikre, at alle involverede parter har de nødvendige specialiserede færdigheder og evner til at varetage deres opgaver effektivt.

Artikel 18: Efterforskningsredskaber

Denne bestemmelse fastsætter, at der skal stilles særlige efterforskningsredskaber til rådighed til efterforskning af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4.

Artikel 19: Koordinering og samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder

Ifølge denne bestemmelse skal medlemsstaterne sikre koordinering og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle deres kompetente myndigheder, der er involveret i forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet.

Artikel 20: National strategi for bekæmpelse af miljøkriminalitet

Denne bestemmelse har til formål at sikre en strategisk tilgang til bekæmpelse af miljøkriminalitet og omfatter aspekter, der skal behandles i en national strategi, som skal fastlægges i hver medlemsstat.

Artikel 21: Dataindsamling og statistik

Denne bestemmelse omhandler behovet for systematisk indsamling af oplysninger om indsatsen for at bekæmpe miljøkriminalitet og for at tilvejebringe statistiske data om miljøkriminalitet. Den kræver, at medlemsstaterne indsamler, offentliggør og sender relevante statistiske data til Kommissionen. Den fastsætter også en forpligtelse for Kommissionen til regelmæssigt at offentliggøre en rapport på grundlag af statistiske data fra medlemsstaterne. Denne bestemmelse har også til formål at bidrage til at afhjælpe den nuværende begrænsede tilgængelighed af data om miljøkriminalitet, som kan bidrage til at evaluere virkningsfuldheden af de nationale systemer til bekæmpelse af miljøkriminalitet.

Artikel 22: Gennemførelsesbeføjelser

Denne bestemmelse supplerer artikel 25 og har til formål at styrke medlemsstaternes forpligtelse til at sende statistiske data til Kommissionen ved at kræve, at Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt, der fastlægger fælles minimumsstandarder for indberetning af statistiske data.

Artikel 23: Udvalgsprocedure

Denne bestemmelse omhandler behovet for, at Kommissionen bistås af et udvalg for at vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt.

Artikel 24, 25, 26, 27, 28, 29

Disse artikler indeholder yderligere bestemmelser om medlemsstaternes gennemførelse, medlemsstaternes rapportering, Kommissionens evaluering og rapportering, ikrafttræden og anvendelse af direktiv 2005/35/EF og erstatning af direktiv 2008/99/EF med nærværende direktiv.

2021/0422 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om erstatning af direktiv 2008/99/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 83, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[19],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er Unionen forpligtet til at sikre et højt niveau for beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten.

(2) Unionen er fortsat bekymret over stigningen i miljøkriminalitet og virkningerne heraf, som underminerer effektiviteten af Unionens miljølovgivning. Disse overtrædelser strækker sig desuden i stigende grad ud over grænserne for de medlemsstater, hvor lovovertrædelserne begås. Sådanne lovovertrædelser udgør en trussel mod miljøet og bør derfor imødegås på passende og effektiv måde.

(3) De eksisterende sanktionsordninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF[20] og den sektorspecifikke miljølovgivning har ikke været tilstrækkelige på alle miljøpolitiske områder til at sikre overholdelse af EU-lovgivningen om miljøbeskyttelse. Overholdelsen bør styrkes ved, at der findes strafferetlige sanktioner, som viser social misbilligelse af en kvalitativt anderledes karakter end administrative sanktioner.

(4) Effektiv efterforskning, retsforfølgning og domfældelse i forbindelse med miljøkriminalitet bør forbedres. Listen over miljøforbrydelser i direktiv 2008/99/EF bør revideres, og der bør tilføjes yderligere kategorier af overtrædelser baseret på de mest alvorlige overtrædelser af EU's miljølovgivning. Bestemmelserne om sanktioner bør styrkes for at øge deres afskrækkende virkning og forbedre den håndhævelseskæde, der har ansvaret for at afsløre, efterforske, retsforfølge og pådømme miljøkriminalitet.

(5) Medlemsstaterne bør kriminalisere kategorier af lovovertrædelser og sørge for større præcision med hensyn til definitionerne af overtrædelseskategorierne og harmoniseringen med hensyn til sanktionstyper og -niveauer.

---

19 EUT C af , s. .

20 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28).

(6) Medlemsstaterne bør fastsætte strafferetlige sanktioner i deres nationale lovgivning for alvorlige overtrædelser af EU-rettens bestemmelser om miljøbeskyttelse. Inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik indeholder EU-retten et omfattende sæt regler for kontrol og håndhævelse i henhold til forordning (EF) nr. 1224/2009[21] og forordning (EF) nr. 1005/2008 i tilfælde af alvorlige overtrædelser, herunder overtrædelser, der skader havmiljøet. Inden for rammerne af dette system har medlemsstaterne valget mellem administrative og/eller strafferetlige sanktionssystemer. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om den europæiske grønne pagt[22] og EU's biodiversitetsstrategi frem til 2030[23] bør visse forsætlige ulovlige handlinger, der er omfattet af forordning (EF) nr. 1224/2009 og forordning (EF) nr. 1005/2008[24], betragtes som strafbare handlinger.

(7) For at udgøre en miljøovertrædelse i henhold til dette direktiv bør adfærd være ulovlig i henhold til EU-retten om miljøbeskyttelse eller nationale love, administrative bestemmelser eller afgørelser, der gennemfører EU-retten. Den adfærd, der udgør hver kategori af lovovertrædelser, bør defineres, og der bør, hvor det er relevant, fastsættes en tærskel, som skal være opfyldt, for at den pågældende adfærd kan kriminaliseres. En sådan adfærd bør betragtes som en lovovertrædelse, når den begås forsætligt, og i visse tilfælde også når den begås ved grov uagtsomhed. Ulovlig adfærd, der forårsager dødsfald eller alvorlig personskade, betydelig skade eller betydelig risiko for væsentlig skade på miljøet eller på anden måde anses for at være særligt skadelig for miljøet, udgør en lovovertrædelse, når den begås ved grov uagtsomhed. Det står medlemsstaterne frit for at vedtage eller opretholde strengere strafferetlige regler på dette område.

(8) Adfærd bør også betragtes som ulovlig, når den udføres i henhold til en tilladelse fra en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis en sådan tilladelse er opnået på svigagtig vis eller ved korruption, afpresning eller tvang. Desuden bør operatører tage de nødvendige skridt til at overholde de gældende love og administrative bestemmelser om miljøbeskyttelse, når de udfører den pågældende aktivitet, herunder ved at overholde deres forpligtelser som fastsat i gældende EU-lovgivning og national lovgivning, i forbindelse med procedurer for ændring eller ajourføring af eksisterende godkendelser.

(9) Miljøet bør beskyttes i bred forstand, jf. artikel 3, stk. 3, i TEU og artikel 191 i TEUF, hvilket omfatter alle naturressourcer — luft, vand, jord, vilde dyr og planter, herunder levesteder — samt tjenester, der leveres af naturressourcer.

---

21 Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

22 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET EUROPÆISKE RÅD, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET — Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

23 MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET, EU's biodiversitetsstrategi for 2030 Naturen skal bringes tilbage i vores liv (COM(2020) 380 final).

24 Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

(10) Fremskyndelsen af klimaændringerne, tab af biodiversitet og miljøforringelse kombineret med håndgribelige eksempler på deres ødelæggende virkninger har ført til anerkendelse af den grønne omstilling som det afgørende mål for vor tid og et spørgsmål om lighed mellem generationerne. Når EU-lovgivning, der er omfattet af dette direktiv, udvikler sig, bør dette direktiv derfor også omfatte enhver ajourført eller ændret EU-lovgivning, der er omfattet af anvendelsesområdet for lovovertrædelser som defineret i dette direktiv, når forpligtelserne i henhold til EU-retten indholdsmæssigt forbliver uændrede. Når nye retlige instrumenter forbyder ny adfærd, der er skadelig for miljøet, bør dette direktiv imidlertid ændres for at tilføje de nye alvorlige overtrædelser af EU's miljølovgivning til kategorierne af strafbare handlinger.

(11) De kvalitative og kvantitative tærskler, der anvendes til at definere miljølovovertrædelser, bør præciseres ved at opstille en ikkeudtømmende liste over omstændigheder, der bør tages i betragtning ved vurderingen af sådanne tærskler af myndigheder, der efterforsker, retsforfølger og pådømmer lovovertrædelser. Dette bør fremme en sammenhængende anvendelse af direktivet og en mere effektiv bekæmpelse af miljøkriminalitet samt skabe retssikkerhed. Sådanne tærskler eller anvendelsen af disse bør dog ikke gøre efterforskning, retsforfølgning eller domfældelse af straffelovsovertrædelser uforholdsmæssigt vanskelig.

(12) I straffesager og retssager bør der tages behørigt hensyn til inddragelsen af organiserede kriminelle grupper, der arbejder på måder, som har negativ indvirkning på miljøet. Straffesager bør behandle korruption, hvidvaskning af penge, cyberkriminalitet og dokumentfalsk og — i forbindelse med forretningsaktiviteter — lovovertræderens hensigt om at maksimere fortjenesten eller spare udgifter, når dette sker i forbindelse med miljøkriminalitet. Disse former for kriminalitet hænger ofte sammen med former for grov miljøkriminalitet og bør derfor ikke behandles isoleret. I den forbindelse er det særlig bekymrende, at visse miljøforbrydelser begås med billigelse eller aktiv støtte fra de kompetente myndigheder eller embedsmænd, der udfører deres offentlige opgaver. I visse tilfælde kan dette endda have form af korruption. Eksempler på en sådan adfærd er at vende det blinde øje til eller tie stille om overtrædelse af miljøbeskyttelseslove efter inspektioner, bevidst undlade at foretage inspektioner eller kontrol, f.eks. med hensyn til, om tilladelsesindehaveren overholder betingelserne i en tilladelse, beslutninger eller afstemninger til fordel for udstedelse af ulovlige tilladelser eller udstedelse af forfalskede eller usande positive rapporter.

(13) Anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til lovovertrædelser, der begås forsætligt, bør også være strafbare. Et forsøg på at begå en lovovertrædelse, der forårsager dødsfald eller alvorlig personskade, betydelig skade på miljøet eller kan forårsage betydelig skade på miljøet eller på anden måde betragtes som særligt skadeligt, bør også udgøre en lovovertrædelse, når den begås forsætligt.

(14) Sanktionerne for lovovertrædelserne bør være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen. Med henblik herpå bør der fastsættes minimumsniveauer for den maksimale fængselsstraf for fysiske personer. Accessoriske sanktioner anses ofte for at være mere effektive end finansielle sanktioner, navnlig for juridiske personer. Der bør derfor være mulighed for yderligere sanktioner eller foranstaltninger i straffesager. Disse bør omfatte forpligtelsen til at genoprette miljøet, udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner og inddragelse af tilladelser og

godkendelser. Dette berører ikke dommeres eller domstoles skønsbeføjelser i straffesager til at pålægge passende sanktioner i de enkelte sager.

(15) Hvis national lovgivning indeholder bestemmelser herom, bør juridiske personer også holdes strafferetligt ansvarlige for miljøkriminalitet i henhold til dette direktiv. Medlemsstater, hvis nationale lovgivning ikke indeholder bestemmelser om juridiske personers strafferetlige ansvar, bør sikre, at deres administrative sanktionssystemer indeholder effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og -niveauer som fastsat i dette direktiv med henblik på at nå dets mål. Juridiske personers finansielle situation bør tages i betragtning for at sikre, at den pålagte sanktion har afskrækkende virkning.

(16) En yderligere tilnærmelse og effektivitet af de sanktionsniveauer, der pålægges i praksis, bør fremmes gennem fælles skærpende omstændigheder, der afspejler alvoren af den begåede forbrydelse. Hvis en person er blevet dræbt eller har fået alvorlig skade, og disse elementer ikke allerede er en del af lovovertrædelsen, kan de betragtes som skærpende omstændigheder. Når en miljøforbrydelse forårsager betydelig og uoprettelig eller langvarig skade på et helt økosystem, bør dette ligeledes være en skærpende omstændighed på grund af dens alvor, herunder i tilfælde, der kan sammenlignes med økocid. Da den ulovlige fortjeneste eller de udgifter, der kan genereres eller undgås som følge af miljøkriminalitet, er et vigtigt incitament for kriminelle, bør disse tages i betragtning ved fastsættelsen af det passende sanktionsniveau i det enkelte tilfælde.

(17) Hvis forbrydelserne er af vedvarende karakter, bør de bringes til ophør hurtigst muligt. Hvis lovovertræderne har opnået økonomisk gevinst, bør sådanne gevinster konfiskeres.

(18) Dette direktiv bør ikke berøre de generelle regler og principper i national strafferet om idømmelse eller anvendelse og fuldbyrdelse af straffe i overensstemmelse med de særlige omstændigheder i den enkelte sag.

(19) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om forældelsesfrister, der er nødvendige for at sætte dem i stand til effektivt at bekæmpe miljøkriminalitet, uden at dette berører nationale regler, der ikke fastsætter forældelsesfrister for efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse.

(20) Forpligtelserne i dette direktiv til at fastsætte strafferetlige sanktioner bør ikke fritage medlemsstaterne fra forpligtelsen til at fastsætte administrative sanktioner og andre foranstaltninger i national ret for overtrædelser, der er fastsat i Unionens miljølovgivning.

(21) Medlemsstaterne bør klart definere anvendelsesområdet for den administrative og strafferetlige retshåndhævelse med hensyn til miljøovertrædelser i henhold til deres nationale lovgivning. Ved anvendelsen af national lovgivning til gennemførelse af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at pålæggelse af strafferetlige og administrative sanktioner overholder principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder forbuddet mod ne bis in idem.

(22) Desuden bør de retlige og administrative myndigheder i medlemsstaterne råde over en række strafferetlige sanktioner og andre foranstaltninger til at imødegå forskellige former for kriminel adfærd på en skræddersyet og effektiv måde.

(23) I betragtning af navnlig mobiliteten for gerningsmænd til ulovlig adfærd, der er omfattet af dette direktiv, samt den grænseoverskridende karakter af lovovertrædelser

og muligheden for grænseoverskridende efterforskning, bør medlemsstaterne fastlægge straffemyndighed med henblik på effektivt at bekæmpe en sådan adfærd.

(24) Miljøkriminalitet skader natur og samfund. Ved at indberette overtrædelser af EU's miljølovgivning udfører folk en tjenesteydelse af offentlig interesse og spiller en central rolle med hensyn til at afsløre og forebygge sådanne overtrædelser og dermed beskytte velfærden i samfundet. Personer, der er i kontakt med en organisation i forbindelse med deres arbejdsrelaterede aktiviteter, er ofte de første, der får kendskab til trusler mod eller skader på offentlighedens interesser og miljøet. Personer, der indberetter uregelmæssigheder, kaldes whistleblowere. De potentielle whistleblowere afskrækkes imidlertid ofte fra at give udtryk for deres mistanke eller bekymringer af frygt for repressalier. Sådanne personer bør nyde godt af en afbalanceret og effektiv beskyttelse af whistleblowere som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937[25].

(25) Andre personer kan også være i besiddelse af værdifulde oplysninger om potentielle miljølovovertrædelser. De kan være medlemmer af det berørte lokalsamfund eller medlemmer af samfundet som helhed og deltage aktivt i beskyttelsen af miljøet. Sådanne personer, der indberetter miljøkriminalitet, samt personer, der samarbejder om at håndhæve sådanne lovovertrædelser, bør have den nødvendige støtte og bistand i forbindelse med straffesager, således at de ikke stilles ringere i deres samarbejde, men støttes og bistås. Disse personer bør også beskyttes mod at blive chikaneret eller uretmæssigt retsforfulgt for anmeldelse af sådanne lovovertrædelser eller deres samarbejde i straffesager.

(26) Eftersom naturen ikke kan repræsentere sig selv som offer i straffesager, bør medlemmer af den berørte offentlighed som defineret i dette direktiv under hensyntagen til artikel 2. stk. 5, og artikel 9. stk. 3, i Århuskonventionen[26] have mulighed for at handle på vegne af miljøet som et offentligt gode inden for rammerne af medlemsstaternes retlige rammer og med forbehold af de relevante procedureregler.

(27) Mangel på ressourcer og håndhævelsesbeføjelser for nationale myndigheder, der afslører, efterforsker, retsforfølger eller pådømmer miljøkriminalitet, skaber hindringer for effektiv forebyggelse og sanktionering af miljøkriminalitet. Manglen på ressourcer kan navnlig forhindre myndighederne i at gribe ind overhovedet eller begrænse deres håndhævelsesforanstaltninger, hvilket gør det muligt for lovovertrædere at unddrage sig ansvar eller at få en straf, der ikke står i forhold til lovovertrædelsens grovhed. Der bør derfor fastsættes minimumskriterier for ressourcer og håndhævelsesbeføjelser.

(28) Hvis håndhævelseskæden skal fungere effektivt, afhænger det af en række specialisters færdigheder. Da kompleksiteten af de udfordringer, der er forbundet med miljøkriminalitet, og den tekniske karakter af en sådan kriminalitet kræver en tværfaglig tilgang, er det nødvendigt med en høj grad af juridisk viden, teknisk ekspertise samt et højt uddannelses- og specialiseringsniveau hos alle relevante kompetente myndigheder. Medlemsstaterne bør tilbyde uddannelse, der er relevant for funktionen af dem, der afslører, efterforsker, retsforfølger eller pådømmer miljøkriminalitet. For at maksimere håndhævelseskædens professionalisme og effektivitet bør medlemsstaterne også overveje at udpege specialiserede efterforskningsenheder, anklagere og dommere i straffesager til at behandle

---

[25] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten, EUT L 305/17).

[26] FN's Økonomiske Kommission for Europas (UNECE's) konvention om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

miljøstraffesager. De almindelige straffedomstole kan åbne mulighed for specialiserede dommerkollegier. Der bør stilles teknisk ekspertise til rådighed for alle relevante håndhævende myndigheder.

(29) For at sikre en vellykket håndhævelse bør medlemsstaterne stille effektive efterforskningsredskaber til rådighed for miljøforbrydelser som dem, der findes i deres nationale lovgivning til bekæmpelse af organiseret kriminalitet eller anden grov kriminalitet. Disse værktøjer bør bl.a. omfatte aflytning af kommunikation, skjult overvågning, herunder elektronisk overvågning, kontrollerede leverancer, overvågning af bankkonti og andre finansielle efterforskningsværktøjer. Værktøjerne bør anvendes i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og under fuld overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med national ret bør arten og grovheden af de lovovertrædelser, der efterforskes, begrunde anvendelsen af disse efterforskningsredskaber. Retten til beskyttelse af personoplysninger skal respekteres.

(30) For at sikre et effektivt, integreret og sammenhængende håndhævelsessystem, der omfatter administrative, civilretlige og strafferetlige foranstaltninger, bør medlemsstaterne tilrettelægge internt samarbejde og kommunikation mellem alle aktører i den administrative og strafferetlige håndhævelseskæde og mellem aktører med strafferetlige og afhjælpende sanktioner. I overensstemmelse med de gældende regler bør medlemsstaterne også samarbejde gennem EU-agenturer, navnlig Eurojust og Europol, samt med EU-organer, herunder Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), inden for deres respektive kompetenceområder.

(31) For at sikre en sammenhængende tilgang til bekæmpelse af miljøkriminalitet bør medlemsstaterne vedtage, offentliggøre og regelmæssigt revidere en national strategi for bekæmpelse af miljøkriminalitet og fastsætte mål, prioriteter og tilsvarende foranstaltninger og ressourcer.

(32) For effektivt at kunne bekæmpe de lovovertrædelser, der er omhandlet i dette direktiv, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne indsamler nøjagtige, sammenhængende og sammenlignelige data om omfanget af og tendenserne i miljøovertrædelser og indsatsen for at bekæmpe dem og resultaterne heraf. Disse data bør anvendes til udarbejdelse af statistikker til brug for den operationelle og strategiske planlægning af håndhævelsesaktiviteter samt til at informere borgerne. Medlemsstaterne bør indsamle og indberette relevante statistiske data om miljøovertrædelser til Kommissionen. Kommissionen bør regelmæssigt vurdere og offentliggøre resultaterne på grundlag af de data, som medlemsstaterne fremsender.

(33) De statistiske data, der indsamles i henhold til dette direktiv om miljøovertrædelser, bør være sammenlignelige mellem medlemsstaterne og indsamles på grundlag af fælles minimumsstandarder. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge standardformatet for indberetning af statistiske data. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[27].

[27] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(34) Forpligtelserne i henhold til dette direktiv berører ikke EU-retten om proceduremæssige rettigheder i straffesager. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne sikre, at mistænktes eller tiltaltes proceduremæssige rettigheder i straffesager respekteres fuldt ud.

(35) Alternativer — slet én mulighed i henhold til IRL-valget:

(36) *[ikke-deltagelse:]* I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland. ELLER

[deltagelse:] I henhold til artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af dette direktiv.

(37) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF[28] blev suppleret af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF[29] med bestemmelser om strafbare handlinger og sanktioner for udtømning af forurenende stoffer fra skibe. Sådanne lovovertrædelser og sanktioner bør være omfattet af dette direktivs anvendelsesområde. For de medlemsstater, der deltager i nærværende direktiv, bør direktiv 2009/123/EF derfor erstattes i overensstemmelse hermed.

(38) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

(39) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre fælles definitioner af miljølovovertrædelser og adgang til effektive, afskrækkende og forholdsmæssige strafferetlige sanktioner for alvorlige miljøovertrædelser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dette direktivs omfang og virkninger bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går direktivet ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(40) Dette direktiv respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder beskyttelse af personoplysninger, ytrings- og informationsfrihed, friheden til at oprette og drive egen virksomhed, adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol, uskyldsformodningen og retten til et forsvar, legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf samt retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange for samme lovovertrædelse. Dette direktiv søger at sikre fuld overholdelse af disse rettigheder og principper og bør gennemføres i overensstemmelse hermed —

---

[28] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11).

[29] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21. oktober 2009 om ændring af direktiv 2005/35/EF om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 280 af 27.10.2009, s. 52).

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastsætter minimumsregler for definitionen af lovovertrædelser og sanktioner for at beskytte miljøet mere effektivt.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

(1) "ulovlig": en handling, der krænker et af følgende forhold:

a) EU-lovgivning, der uanset retsgrundlaget bidrager til at nå målene for Unionens politik til beskyttelse af miljøet som fastsat i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

b) en medlemsstats love, eller administrative bestemmelser eller afgørelser truffet af en kompetent myndighed i en medlemsstat til gennemførelse af de fællesskabsretsakter, der er omhandlet i litra a).

Adfærden betragtes selv da som ulovlig, når den udføres i henhold til en tilladelse fra en kompetent myndighed i en medlemsstat, hvis tilladelsen er opnået på svigagtig vis eller ved korruption, afpresning eller tvang.

(2) "levested inden for et beskyttet område": alle levesteder for arter, for hvilke et område er klassificeret som særligt beskyttet område i henhold til artikel 4, stk. 1 eller 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF[30], eller alle naturtyper eller levesteder for arter, for hvilke en lokalitet er udpeget som særligt bevaringsområde i henhold til artikel 4, stk. 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF[31]

(3) "juridisk person": enhver retlig enhed, der har denne status i henhold til gældende national ret, dog ikke stater eller offentlige organer under udøvelsen af offentligretlige beføjelser samt offentligretlige internationale organisationer

(4) "berørt offentlighed": de personer, der er berørt eller sandsynligvis vil blive berørt af lovovertrædelserne i artikel 3 eller 4. I forbindelse med denne definition anses personer, der har en tilstrækkelig interesse i eller opretholder en krænkelse af en rettighed, samt ikkestatslige organisationer, der arbejder for miljøbeskyttelse, og som opfylder alle forholdsmæssige krav i henhold til national lovgivning, for at have en interesse

(5) "offer": har samme betydning som i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU[32].

---

30 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

31 Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

32 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57).

Artikel 3

Lovovertrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende adfærd udgør en lovovertrædelse, når den er ulovlig og begås forsætligt:

   (a) udledning, emission eller tilførsel af et kvantum materialer eller stoffer eller af ioniserende stråling til luft, jord eller vand, der forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordens eller vandets kvalitet samt på dyr eller planter

   (b) markedsføring af et produkt, som i strid med et forbud eller et andet krav forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luft-, vand- eller jordkvaliteten eller på dyr eller planter som følge af produktets anvendelse i større målestok

   (c) fremstilling, markedsføring eller anvendelse af stoffer, enten som sådanne, i blandinger eller i artikler, herunder deres inkorporering i artikler, når:

      i) denne aktivitet er underlagt begrænsninger i henhold til afsnit VIII i og bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006[33] eller

      ii) denne aktivitet er forbudt i henhold til afsnit VII i forordning (EF) nr. 1907/2006 eller

      iii) denne aktivitet er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009[34] eller

      iv) denne aktivitet er i strid med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 528/2012[35] eller

      v) denne aktivitet falder ind under Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008[36] eller

      vi) denne aktivitet er forbudt i henhold til bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021[37]

      og den forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordbundens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter

---

33 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1).

35 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter (EUT L 167 af 27.6.2012, s. 1).

36 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1).

37 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1021 af 20. juni 2019 om persistente organiske miljøgifte (EUT L 169 af 25.6.2019, s. 45).

(d) gennemførelse af projekter som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU[38] uden tilladelse eller en vurdering med hensyn til deres indvirkning på miljøet, som forårsager eller kan forårsage væsentlig skade på de faktorer, der er defineret i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2011/92/EU

(e) indsamling, transport, nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald, tilsyn med sådanne aktiviteter og efterbehandling af deponeringsanlæg, herunder handlinger udført som forhandler eller mægler (affaldshåndtering), når en ulovlig adfærd:

i) vedrører farligt affald som defineret i artikel 3, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF[39] og foretages i en ikke ubetydelig mængde

ii) vedrører andet affald end det, der er omhandlet i nr. i), og forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordbundens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter

(f) overførsel af affald som omhandlet i artikel 2, nr. 35), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006[40], når en sådan overførsel finder sted i en ikke ubetydelig mængde, uanset om det sker i en enkelt overførsel eller i flere overførsler, der ser ud til at være indbyrdes forbundet

(g) ophugning af skibe, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013[41], uden at opfylde kravene i artikel 6, stk. 2, litra a), i nævnte forordning

(h) udtømning fra skibe af forurenende stoffer som omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF[42] om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner, herunder strafferetlige sanktioner, i de områder, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i nævnte direktiv, forudsat at udtømningen fra skibe ikke opfylder undtagelserne i artikel 5 i nævnte direktiv. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse i individuelle tilfælde, hvor udtømningen fra skibe ikke forårsager forringelse af vandkvaliteten, medmindre gentagne tilfælde af samme lovovertræder tilsammen medfører en forringelse af vandkvaliteten

(i) installation, drift eller demontering af et anlæg, hvor der udføres en farlig aktivitet, eller hvor der opbevares eller anvendes farlige stoffer, præparater eller forurenende stoffer, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU[43], Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU[44]

---

38 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (kodifikation) (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).

39 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

40 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

41 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 af 20. november 2013 om ophugning af skibe og ændring af forordning (EF) nr. 1013/2006 og direktiv 2009/16/EF (EUT L 330 af 10.12.2013, s. 1).

42 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 11).

43 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EØS-relevant tekst) (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

eller Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU[45], og som forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordbundens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter

(j) fremstilling, produktion, forarbejdning, håndtering, anvendelse, opbevaring, oplagring, transport, import, eksport eller bortskaffelse af radioaktivt materiale, der er omfattet af Rådets direktiv 2013/59/Euratom[46], Rådets direktiv 2014/87/Euratom[47] eller Rådets direktiv 2013/51/Euratom[48], og som forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordbundens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter

(k) indvinding af overfladevand eller grundvand, som forårsager eller sandsynligvis vil forårsage betydelig skade på overfladevandområders økologiske tilstand eller potentiale eller på grundvandsforekomsters kvantitative tilstand

(l) nedslagning, destruktion, indsamling, besiddelse, salg eller udbud til salg af en eller flere enheder af vilde dyre- eller plantearter, der er opført i bilag IV og V (når arter i bilag V er omfattet af de samme foranstaltninger som dem, der er vedtaget for arter i bilag IV) til Rådets direktiv 92/43/EØF[49] og de arter, der er omhandlet i artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF[50], undtagen i tilfælde, hvor adfærden vedrører en ubetydelig mængde af sådanne enheder

(m) handel med enheder af vilde dyre- eller plantearter eller dele heraf eller produkter heraf, der er opført i bilag A og B til Rådets forordning (EF) nr. 338/97[51], undtagen i tilfælde, hvor adfærden vedrører en ubetydelig mængde af sådanne enheder

(n) markedsføring eller tilgængeliggørelse på EU-markedet af ulovligt fældet træ eller træprodukter fremstillet af ulovligt fældet træ, der er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010[52], undtagen i tilfælde, hvor adfærden vedrører en ubetydelig mængde [*Hvis der inden dette direktiv vedtages en forordning om tilgængeliggørelse på EU-markedet samt eksport fra Unionen af visse varer og produkter i forbindelse med skovrydning og skovforringelse og om ophævelse*

---

44 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

45 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT L 178 af 28.6.2013, s. 66).

46 Rådets direktiv 2013/59/Euratom af 5. december 2013 om fastlæggelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse mod de farer, som er forbundet med udsættelse for ioniserende stråling og om ophævelse af direktiv 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom og 2003/122/Euratom (EUT L 13 af 17.1.2014, s. 1).

47 Rådets direktiv 2014/87/Euratom af 8. juli 2014 om ændring af direktiv 2009/71/Euratom om EF-rammebestemmelser for nukleare anlægs nukleare sikkerhed (EUT L 219 af 25.7.2014, s. 42).

48 Rådets direktiv 2013/51/Euratom af 22. oktober 2013 om krav om beskyttelse af befolkningens sundhed med hensyn til radioaktive stoffer i drikkevand (EUT L 296 af 7.11.2013, s. 12).

49 Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

50 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

51 Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed (EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1).

52 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der bringer træ og træprodukter i omsætning (EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23).

af forordning (EU) nr. 995/2010, erstattes litra n) med en lovovertrædelse inden for anvendelsesområdet for nævnte forordnings artikel 3.]

(o) enhver adfærd, der forårsager forringelse af et levested i en beskyttet lokalitet som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF, når denne forringelse er betydelig

(p) introduktion eller spredning af invasive ikkehjemmehørende arter, som er problematiske på EU-plan, når:

i) adfærden overtræder de restriktioner, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014[53]

ii) adfærden overtræder en betingelse for tilladelse udstedt i henhold til artikel 8 eller af en tilladelse, der er givet i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1143/2014, og forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade eller betydelig skade på luftens, jordbundens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter

(q) fremstilling, markedsføring, import, eksport, anvendelse, emission eller frigivelse af ozonnedbrydende stoffer som defineret i artikel 3, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009[54] eller af produkter og udstyr, der indeholder eller kun kan fungere ved hjælp af sådanne stoffer

(r) produktion, markedsføring, import, eksport, anvendelse, emission eller frigivelse af fluorholdige drivhusgasser som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 517/2014[55] eller af produkter og anlæg eller udstyr, der indeholder eller kun kan fungere ved hjælp af sådanne gasser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den adfærd, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b), c), d), e), f), h), i), j), k), m), n), p), nr. ii), q), r), også udgør en lovovertrædelse, når den som minimum begås ved grov uagtsomhed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at det i deres nationale lovgivning præciseres, at der, hvor det er relevant, skal tages hensyn til følgende elementer, når det vurderes, om skaden eller den sandsynlige skade er væsentlig med henblik på efterforskning, retsforfølgning og pådømmelse af de i stk. 1, litra a) til e), i), j), k) og p), omhandlede lovovertrædelser:

(a) det berørte miljøs hidtidige tilstand

(b) om skaden er langvarig, mellemlang eller kort

(c) skadens alvorlighed

(d) skadens spredning

(e) skadens reversibilitet.

4. Medlemsstaterne sikrer, at det i deres nationale lovgivning fastsættes, at følgende elementer skal tages i betragtning ved vurderingen af, om aktiviteten kan forventes at

---

53 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1143/2014 af 22. oktober 2014 om forebyggelse og håndtering af introduktion og spredning af invasive ikkehjemmehørende arter (EUT L 317 af 4.11.2014, s. 35).

54 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1).

55 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 517/2014 af 16. april 2014 om fluorholdige drivhusgasser og om ophævelse af forordning (EF) nr. 842/2006 (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 195).

forårsage skade på luftens kvalitet, jordbundens eller vandets kvalitet eller på dyr eller planter med henblik på efterforskning, retsforfølgning og pådømmelse af de lovovertrædelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a) til e), i), j), k) og p):

(a) handlingen vedrører en aktivitet, der anses for risikobetonet eller farlig, kræver en tilladelse, som ikke er opnået eller overholdt

(b) i hvilket omfang de værdier, parametre eller grænseværdier, der er fastsat i retsakter eller i en tilladelse, der er udstedt for den pågældende aktivitet, overskrides

(c) om materialet eller stoffet er klassificeret som farligt, risikabelt eller på anden måde opført som skadeligt for miljøet eller menneskers sundhed.

5. Medlemsstaterne sikrer, at det i deres nationale lovgivning fastsættes, at følgende elementer skal tages i betragtning ved vurderingen af, om mængden er ubetydelig eller ikke ubetydelig med henblik på efterforskning, retsforfølgning og pådømmelse af de i stk. 1, litra e), f), l), m) og n) omhandlede lovovertrædelser:

(a) antallet af genstande, der er genstand for lovovertrædelsen

(b) i hvilket omfang den forskriftsmæssige tærskel, værdi eller en anden obligatoriske parameter er overskredet

(c) den pågældende dyre- eller plantearts bevaringsstatus

(d) omkostningerne ved genopretning af miljøskader.

Artikel 4

Anstiftelse, medvirken og forsøg

1. Medlemsstaterne sikrer, at anstiftelse, medvirken og tilskyndelse til at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, udgør strafbare handlinger.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at forsøg på at begå en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), b), c), d), e), f), h), i), j), k), m), n), p), ii), q), r), udgør en strafbar handling.

Artikel 5

Sanktioner over for fysiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser kan straffes med strafferetlige sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst ti år, hvis de forårsager eller kan forårsage dødsfald eller alvorlig personskade.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) til j), n), q) og r), kan straffes med fængsel med en maksimumsstraf på mindst seks år.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra k), l), m), o) og p), straffes med en maksimal fængselsstraf på mindst fire år.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fysiske personer, der har begået de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser, kan pålægges yderligere sanktioner eller foranstaltninger, herunder:

(a) forpligtelse til at genoprette miljøet inden for en given frist

(b) bøder

(c) midlertidig eller varig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner

(d) udelukkelse fra at lede institutioner af den type, der anvendes til at begå lovovertrædelsen

(e) inddragelse af tilladelser og tilladelser til at udøve aktiviteter, der har ført til lovovertrædelsen

(f) midlertidige driftsforbud for valgte eller offentlige hverv

(g) offentliggørelse på nationalt plan eller EU-plan af retsafgørelsen vedrørende domfældelsen eller eventuelle anvendte sanktioner eller foranstaltninger.

Artikel 6

Juridiske personers ansvar

1. Medlemsstaterne sikrer, at juridiske personer kan drages til ansvar for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, og som begås til deres fordel af en person, der beklæder en ledende stilling hos den juridiske person, og som handler enten individuelt eller som en del af den juridiske persons organisation, på grundlag af:

(a) beføjelse til at repræsentere den juridiske person

(b) en beføjelse til at træffe beslutninger på den juridiske persons vegne

(c) en beføjelse til at udøve intern kontrol.

2. Medlemsstaterne sikrer også, at en juridisk person kan drages til ansvar, når manglende tilsyn eller kontrol fra den i stk. 1 omhandlede persons side har gjort det muligt for en person, der er underlagt den juridiske persons myndighed, at begå en af de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser til fordel for den juridiske person.

3. Juridiske personers ansvar i henhold til stk. 1 og 2 udelukker ikke strafferetlig forfølgning af fysiske personer, der begår, anstifter til eller medvirker i de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 7

Sanktioner over for juridiske personer

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at en juridisk person, der kendes ansvarlig i henhold til artikel 6, stk. 1, kan pålægges sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsen og har en afskrækkende virkning.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at sanktioner eller foranstaltninger over for juridiske personer, der er ansvarlige i henhold til artikel 6, stk. 1, for de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, omfatter:

(a) strafferetlige eller ikke-strafferetlige bøder

(b) forpligtelsen til at genoprette miljøet inden for en given periode

(c) udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud

(d) midlertidig udelukkelse fra adgang til offentlig finansiering, herunder udbudsprocedurer, tilskud og koncessioner

(e) midlertidigt eller varigt forbud mod at udøve forretningsaktiviteter

(f) inddragelse af tilladelser og tilladelser til at udøve aktiviteter, der har ført til lovovertrædelsen

(g) anbringelse under retsligt tilsyn

(h) tvangsopløsning efter retskendelse

(i) midlertidig eller permanent lukning af de forretningssteder, der er blevet brugt til at begå lovovertrædelsen

(j) virksomhedernes forpligtelse til at indføre due diligence-ordninger for at forbedre overholdelsen af miljøstandarderne

(k) offentliggørelse af retsafgørelsen vedrørende domfældelsen eller idømte sanktioner eller forholdsregler.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der over for juridiske personer, der kendes ansvarlige i henhold til artikel 6, stk. 2, kan iværksættes sanktioner eller foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til lovovertrædelsens grovhed og har en afskrækkende virkning.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a) til j), n), q) og r), straffes med bøder, hvis maksimumsgrænse ikke må være mindre end 5 % af den juridiske persons [/virksomheds] samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for bødebeslutningen.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra k), l), m), o) og p), straffes med bøder, hvis maksimumsgrænse ikke må være mindre end 3 % af den juridiske persons [/virksomheds] samlede omsætning på verdensplan i det regnskabsår, der går forud for bødebeslutningen.

6. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at der tages hensyn til den ulovlige fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, og den juridiske persons årsomsætning, når der træffes afgørelse om et passende bødeniveau i henhold til stk. 1.

Artikel 8

Skærpende omstændigheder

I det omfang følgende omstændigheder ikke allerede indgår i gerningsindholdet i de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder i forbindelse med de relevante lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan betragtes som skærpende omstændigheder:

(a) Lovovertrædelsen forårsagede en persons død eller alvorlig personskade.

(b) Lovovertrædelsen har forvoldt ødelæggelse eller uoprettelig eller langvarig betydelig skade på et økosystem.

(c) Lovovertrædelsen blev begået inden for rammerne af en kriminel organisation som defineret i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA[56].

(d) Lovovertrædelsen omfattede anvendelse af falske eller forfalskede dokumenter.

(e) Lovovertrædelsen blev begået af en tjenestemand under udøvelsen af sit hverv.

(f) Lovovertræderen har begået lignende tidligere overtrædelser af miljølovgivningen.

(g) Lovovertrædelsen gav eller forventedes at give betydelige økonomiske fordele eller forhindre betydelige udgifter, direkte eller indirekte.

(h) Lovovertræderens adfærd giver anledning til erstatningsansvar for miljøskader, men gerningsmanden opfylder ikke sine forpligtelser til at træffe afhjælpende foranstaltninger i henhold til artikel 6 i direktiv 2004/35/EF[57].

(i) Lovovertræderen yder ikke bistand til inspektionsmyndighederne og andre retshåndhævende myndigheder, når det er lovmæssigt påkrævet.

(j) Lovovertræderen lægger aktivt hindringer i vejen for inspektion, toldkontrol eller efterforskningsaktiviteter eller intimiderer eller forstyrrer vidner eller klagere.

Artikel 9

Formildende omstændigheder

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende omstændigheder i forbindelse med de relevante lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, kan betragtes som formildende omstændigheder:

(a) Lovovertræderen genopretter naturen til dens tidligere tilstand.

(b) Lovovertræderen giver de administrative eller retlige myndigheder oplysninger, som de ikke kunne have skaffet sig på anden vis, og som hjælper dem med at:

i) identificere eller retsforfølge de andre lovovertrædere

ii) fremskaffe bevismateriale.

Artikel 10

Indefrysning og konfiskation

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til i givet fald at sikre, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU[58] kan indefryse eller konfiskere udbytte fra og redskaber, der anvendes eller

[56] Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet (EUT L 300/42).

[57] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

[58] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

påtænkes anvendt til at begå eller medvirke til at begå de lovovertrædelser, der er omhandlet i nærværende direktiv.

Artikel 11

Forældelsesfrister for lovovertrædelser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at fastsætte en forældelsesfrist, der sikrer, at de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser kan efterforskes, retsforfølges og pådømmes i tilstrækkelig lang tid efter, at disse handlinger blev begået, således at disse lovovertrædelser kan håndteres effektivt.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at muliggøre efterforskning, retsforfølgning, retssag og retsafgørelse:

   (a) for lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3 og 4, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst ti års fængsel i en periode på mindst ti år regnet fra det tidspunkt, hvor lovovertrædelsen blev begået, når lovovertrædelserne er strafbare

   (b) for lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3 og 4, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst seks års fængsel i en periode på mindst seks år regnet fra det tidspunkt, hvor lovovertrædelsen blev begået, når lovovertrædelserne er strafbare

   (c) for lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3 og 4, som kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel i en periode på mindst fire år regnet fra det tidspunkt, hvor lovovertrædelsen blev begået, når lovovertrædelserne er strafbare.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne fastsætte en forældelsesfrist, der er kortere end ti år, men ikke kortere end fire år, forudsat at fristen kan afbrydes eller suspenderes i tilfælde af nærmere bestemte handlinger.

4. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse af:

   (a) en fængselsstraf i tilfælde af en lovovertrædelse, der kan straffes med en maksimumsstraf på mindst ti års fængsel efter en endelig dom for en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3 og 4, i mindst ti år fra datoen for den endelige domfældelse

   (b) en fængselsstraf i tilfælde af en lovovertrædelse, der kan straffes med en maksimumsstraf på mindst seks års fængsel efter en endelig dom for en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3 og 4, i mindst seks år fra datoen for den endelige domfældelse

   (c) en fængselsstraf i tilfælde af en lovovertrædelse, der kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel efter en endelig dom for en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3 og 4, i mindst fire år fra datoen for den endelige domfældelse.

   Denne varighed kan omfatte forlængelser af forældelsesfristen som følge af afbrydelse eller suspension.

Artikel 12

Kompetence

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin jurisdiktion med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og artikel 4, hvor:

   (a) lovovertrædelsen er helt eller delvis begået på dens område

   (b) lovovertrædelsen er begået om bord på et skib eller et luftfartøj, der er registreret eller fører dens flag

   (c) skaden er indtrådt på dens område

   (d) lovovertræderen er statsborger eller har fast bopæl i medlemsstaten.

2. En medlemsstat underretter Kommissionen, når den beslutter at udvide sin jurisdiktion til også at omfatte de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser, der er begået uden for dens område, hvor:

   (a) lovovertrædelsen er begået til fordel for en juridisk person, som har hjemsted på medlemsstatens område

   (b) lovovertrædelsen er begået mod en af dens statsborgere eller mod borgere, der har fast bopæl i medlemsstaten

   (c) lovovertrædelsen har medført en alvorlig risiko for miljøet på dens område.

   Hvis en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 3 og 4 henhører under mere end én medlemsstats jurisdiktion, samarbejder disse medlemsstater om at afgøre, hvilken medlemsstat der skal føre straffesager. Når det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med artikel 12 i Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA[59], henvises sagen til Eurojust.

3. I de i stk. 1, litra c) og d), omhandlede tilfælde træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at udøvelsen af deres jurisdiktion ikke er betinget af, at der kun kan indledes retsforfølgning efter en anmeldelse fra den stat, hvor lovovertrædelsen blev begået.

Artikel 13

Beskyttelse af personer, der indberetter miljøovertrædelser eller bistår efterforskningen

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at den beskyttelse, der ydes i henhold til direktiv (EU) 2019/1937, finder anvendelse på personer, som indberetter lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3 og 4 i nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, der indberetter de i artikel 3 og 4 i dette direktiv omhandlede lovovertrædelser og fremlægger bevismateriale eller på anden måde samarbejder i forbindelse med efterforskning, retsforfølgning eller domfældelse af sådanne lovovertrædelser, får den nødvendige støtte og bistand i forbindelse med straffesager.

[59] Rådets rammeafgørelse 2009/948/RIA af 30. november 2009 om forebyggelse og bilæggelse af konflikter om udøvelse af jurisdiktion i straffesager (EUT L 328 af 15.12.2009, s. 42).

Artikel 14

Den berørte offentligheds ret til at deltage i retssager

Medlemsstaterne sikrer, at medlemmer af den berørte offentlighed i overensstemmelse med deres nationale retssystem har passende ret til at deltage i retssager vedrørende de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 3 og 4, f.eks. som civil part.

Artikel 15

Forebyggelse

Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, såsom oplysnings- og bevidstgørelseskampagner og forsknings- og uddannelsesprogrammer, for generelt at reducere miljøkriminalitet, øge offentlighedens bevidsthed og mindske risikoen for, at befolkningen bliver offer for en miljølovovertrædelse. Hvor det er relevant, handler medlemsstaterne i samarbejde med de relevante interessenter.

Artikel 16

Ressourcer

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale myndigheder, der afslører, efterforsker, retsforfølger eller træffer afgørelse om miljøovertrædelser, råder over et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere og tilstrækkelige finansielle, tekniske og teknologiske ressourcer, der er nødvendige for, at de effektivt kan udføre deres opgaver i forbindelse med gennemførelsen af dette direktiv.

Artikel 17

Uddannelse

Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retsvæsenet i Unionen, anmoder medlemsstaterne de ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere, politi, retsvæsen og kompetente myndigheders personale, der er involveret i straffesager og efterforskninger, om med jævne mellemrum at tilbyde specialiseret uddannelse, som er i overensstemmelse med målene i dette direktiv og relevant for det involverede personales og myndighedernes funktioner.

Artikel 18

Efterforskningsredskaber

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der også er adgang til effektive efterforskningsredskaber, såsom dem, der anvendes i sager om organiseret kriminalitet eller anden alvorlig kriminalitet, til efterforskning eller retsforfølgning af de i artikel 3 og 4 omhandlede lovovertrædelser.

Artikel 19

Koordinering og samarbejde mellem kompetente myndigheder i en medlemsstat

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at etablere passende mekanismer til koordinering og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle deres kompetente myndigheder, der er involveret i forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet. Sådanne mekanismer har som minimum til formål at:

(a) sikre fælles prioriteter og forståelse af forholdet mellem strafferetlig og administrativ håndhævelse

(b) udveksle oplysninger til strategiske og operationelle formål

(c) foretage høringer i forbindelse med individuelle undersøgelser

(d) udveksle bedste praksis

(e) yde bistand til europæiske netværk af fagfolk, der arbejder med spørgsmål af relevans for bekæmpelsen af miljøforbrydelser og relaterede overtrædelser

og kan tage form af specialiserede koordineringsorganer, aftalememoranda mellem kompetente myndigheder, nationale håndhævelsesnetværk og fælles uddannelsesaktiviteter.

Artikel 20

National strategi

1. Senest den [*OP — please insert the date — within one year after the entry into force of this Directive*] fastlægger, offentliggør og gennemfører medlemsstaterne en national strategi for bekæmpelse af miljøkriminalitet, der som minimum skal omhandle følgende:

   (a) målene og prioriteterne for den nationale politik på dette kriminalitetsområde

   (b) roller og ansvarsområder for alle de kompetente myndigheder, der er involveret i bekæmpelsen af denne type lovovertrædelser

   (c) metoderne til koordinering og samarbejde mellem de kompetente myndigheder

   (d) anvendelse af forvaltnings- og civilret til at behandle overtrædelser i forbindelse med lovovertrædelser, der er omfattet af dette direktiv

   (e) de ressourcer, der er behov for, og hvordan specialiseringen af fagfolk inden for håndhævelse vil blive støttet

   (f) procedurer og mekanismer for regelmæssig overvågning og evaluering af de opnåede resultater

   (g) bistand fra europæiske netværk, der arbejder med spørgsmål af direkte relevans for bekæmpelse af miljøkriminalitet og dermed forbundne overtrædelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at strategien revideres og ajourføres med regelmæssige mellemrum på højst 5 år på grundlag af en risikoanalysebaseret tilgang for at tage hensyn til relevante udviklinger og tendenser og relaterede trusler vedrørende miljøkriminalitet.

Artikel 21

Dataindsamling og statistik

1. Medlemsstaterne indsamler statistiske data for at overvåge effektiviteten af deres systemer til bekæmpelse af miljøkriminalitet.

2. De statistiske data, der er omhandlet i stk. 1, skal mindst omfatte følgende:

   (a) antallet af indberettede sager om miljøkriminalitet

   (b) antallet af efterforskede sager om miljøkriminalitet

   (c) den gennemsnitlige varighed af den strafferetlige efterforskning af miljøkriminalitet

   (d) antallet af domfældelser for miljøkriminalitet

   (e) antallet af fysiske personer, der er dømt og sanktioneret for miljøkriminalitet

   (f) antallet af juridiske personer, der er blevet straffet for miljøkriminalitet eller tilsvarende lovovertrædelser

   (g) antallet af afviste retssager om miljøkriminalitet

   (h) de typer og niveauer af sanktioner, der pålægges for miljøkriminalitet, herunder for hver kategori af miljøovertrædelser i henhold til artikel 3.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der regelmæssigt offentliggøres en konsolideret oversigt over deres statistikker.

4. Medlemsstaterne indberetter hvert år de statistiske data, der er omhandlet i stk. 2, til Kommissionen i et standardformat, der fastlægges i overensstemmelse med artikel 22.

5. Kommissionen offentliggør regelmæssigt en rapport på grundlag af de statistiske data, som medlemsstaterne fremsender. Rapporten offentliggøres første gang tre år efter, at det standardformat, der er omhandlet i artikel 22, er fastlagt.

Artikel 22

Gennemførelsesbeføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger det standardformat for dataoverførsel, der er omhandlet i artikel 21, stk. 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 23, stk. 2.

2. Med henblik på indberetning af statistiske data skal standardformatet indeholde følgende elementer:

   (a) en fælles klassificering af miljøkriminalitet

   (b) en fælles forståelse af tælleenheder

   (c) en fælles forståelse af de proceduremæssige faser (efterforskning, retsforfølgning, retssag) i sager om miljøkriminalitet

   (d) et fælles rapporteringsformat.

Artikel 23

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 24

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [*OP — please insert the date — within 18 months after entry into force of the Directive*]. De underretter straks Kommissionen herom. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 25

Evaluering og rapportering

1. Kommissionen forelægger senest [*OP — please insert the date — two years after the transposition period is over*] Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

2. Hvert andet år fra den [*OP — please insert the date one year after the transposition period is over*] sender medlemsstaterne Kommissionen en rapport inden for tre måneder med et resumé af gennemførelsen og de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med artikel 15-17, 19 og 20.

3. Senest den [*OP — please insert the date — five years after the transposition period is over*] foretager Kommissionen en evaluering af virkningen af dette direktiv og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

Artikel 26

Erstatning af direktiv 2008/99/EF

Direktiv 2008/99/EF erstattes for så vidt angår medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, idet dette dog ikke berører disse medlemsstaters forpligtelser for så vidt angår fristen

for gennemførelse af nævnte direktiv i den nationale lovgivning. For så vidt angår de medlemsstater, der er bundet af nærværende direktiv, gælder henvisninger til direktiv 2008/99/EF som henvisninger til nærværende direktiv. For så vidt angår de medlemsstater, der ikke er bundet af dette direktiv, forbliver de bundet af direktiv 2008/98/EF.

Artikel 27
Anvendelse af direktiv 2005/35/EF

Direktiv 2009/123/EF ophører med at finde anvendelse på de medlemsstater, der deltager i dette direktiv, fra datoen for dets gennemførelse.

Artikel 28

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 29

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

FINANSIERINGSOVERSIGT

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME 44
1.1. Forslagets/initiativets betegnelse 44
1.2. Berørt(e) politikområde(r) 44
1.3. Forslaget/initiativet vedrører: 44
1.4. Mål 44
1.4.1. Generelt/generelle mål 44
1.4.2. Specifikt/specifikke mål 44
1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er) 45
1.4.4. Resultatindikatorer 45
1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet 47
1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet 47
1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis. 49
1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art 50
1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter 51
1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling 52
1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger 54
1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r) 54
2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER 55
2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering 55
2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er) 55
2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi 55
2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem 56
2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning) 56
2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder 56
3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER 57
3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet 57

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne 58
3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne 58
3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger 61
3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne 63
3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer 64
3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme 66
3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen 66
3.3. Anslåede virkninger for indtægterne 67

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om ændring af direktiv 99/2008/EF

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Miljøbeskyttelse

Strafferet

- Strafferetspleje
- Materiel strafferet

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

☐ **en ny foranstaltning**

☐ **en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning[60]**

✓ **en forlængelse af en eksisterende foranstaltning**

☐ **en sammenlægning eller en omlægning af en eller flere foranstaltninger til en anden/en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

Initiativets politiske ambition og hovedformål er at sikre en bedre beskyttelse af miljøet ved hjælp af straffelovgivningen og ved at forbedre afsløring, efterforskning, retsforfølgning og sanktionering af miljøkriminalitet. Det planlagte nye direktiv om miljøkriminalitet vil bidrage til at nå de mål, der er fastsat i artikel 191 i TEUF, den grønne pagt og biodiversitetsstrategien.

Da dette forslag er en revision af et tidligere direktiv, er et af hovedformålene med dette forslag at afhjælpe de mangler og svagheder i direktiv 2008/99/EF, der blev konstateret under evalueringen i 2019-2020. (ndlr: "Specifikt mål").

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr.

1. Forbedre effektiviteten af afsløring, efterforskning, retsforfølgning og sanktionering af miljøkriminalitet ved at ajourføre direktivets anvendelsesområde og præcisere den retlige teknik, der anvendes i forbindelse med definitionen af anvendelsesområdet

2. Forbedre effektiviteten af afsløring, efterforskning, retsforfølgning og sanktionering af miljøkriminalitet ved at præcisere eller fjerne de udefinerede udtryk, der anvendes i den nuværende beskrivelse af miljøkriminalitet.

[60] Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

3. Sikre effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og -niveauer for miljøkriminalitet.

4. Fremme grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning.

5. Forbedre beslutningstagningen på et velinformeret grundlag om miljøkriminalitet gennem bedre indsamling og formidling af oplysninger og statistiske data om omfanget af miljøkriminalitet og indsatsen for at bekæmpe den.

6. Forbedre den overordnede operationelle effektivitet af nationale håndhævelseskæder med henblik på at fremme afsløring, efterforskning, retsforfølgning og sanktionering af miljøkriminalitet.

1.4.3. Forventet/forventede resultat(er) og virkning(er)

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgrupperne.

Det vigtigste forventede resultat af initiativet er at forbedre EU's retlige ramme for bekæmpelse af miljøkriminalitet og styrke håndhævelsen på nationalt plan. Det anerkendes, at strafferet er den sidste udvej, når andre foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige til at sikre overholdelse, hvilket i dette tilfælde viser sig at være afgørende for håndhævelsen af Unionens miljølovgivning.

Direktivet vil bidrage til at forbedre effektiviteten af de nationale håndhævelses- og sanktionssystemer i forbindelse med miljøkriminalitet og øge offentlighedens tillid. Selv om det ikke er muligt at anvende en kvantitativ tilgang til de forventede resultater af direktivet om generel miljøbeskyttelse, er det muligt at anvende en kvalitativ tilgang til virkningerne af en forbedret miljøbeskyttelse, som det reviderede direktiv vil bidrage til.

Et mere effektivt direktiv, som fører til en bedre håndhævelse af strafferetten, vil bidrage til et bedre miljø gennem dets forebyggende og afskrækkende virkninger. Hvis der findes et effektivt strafferetssystem, kan miljøkriminalitet ikke betale sig. Det vil også have umiddelbare positive sociale konsekvenser for menneskers liv, sundhed og trivsel. Det reviderede direktiv vil forbedre redskaberne til bekæmpelse af miljøkriminalitet og vil også have en positiv økonomisk virkning. Det vil således bidrage til at reducere det anslåede overskud på mellem 91 og 259 mia. USD på verdensplan fra miljøkriminalitet, som er tab for samfundet på grund af tab af skatteindtægter, indtægtstab for fair konkurrence, og som underminerer god regeringsførelse.

1.4.4. Resultatindikatorer

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater

Dette forslags succes kan ikke måles i forhold til et klart referencescenarie, da systematiske oplysninger om omfanget af miljøkriminalitet og indsatsen for at bekæmpe den i de enkelte medlemsstater er utilstrækkelige. Tendenserne inden for miljøkriminalitet afhænger af udviklingen af den globale handel, af nye muligheder via digitalisering og samspillet mellem strafferetlige sanktionssystemer og civile og administrative sanktionssystemer i medlemsstaterne.

Der foreslås følgende kvalitative og kvantitative indikatorer til overvågning af initiativets fremskridt og succes:

— generel forbedring af håndhævelsen og sanktioneringen af miljøkriminalitet afspejlet i øget samarbejde, specialisering, bedre uddannelse og udveksling af

oplysninger

— antallet af miljøretssager, der med succes er blevet efterforsket og retsforfulgt

— antallet af domfældelser

— typen og omfanget af de pålagte sanktioner, som skal være mere effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen i praksis

— antal embedsmænd, der er uddannet i spørgsmål vedrørende effektiv bekæmpelse af miljøkriminalitet

— eksistensen eller udviklingen af nationale strategier til bekæmpelse af miljøkriminalitet.

Vurderingen ved hjælp af indikatorer for direktivets effektivitet skal foretages i sammenhæng. I dag er der i medlemsstaterne kun få afsluttede sager om miljøkriminalitet, og sanktionsniveauerne er for lave. Der har ikke været nogen opadgående tendens i det seneste årti (se konsekvensanalysen, afsnit 1.2 — "Evaluering af direktivet og den endelige evalueringsrapport"). En stabil opadgående tendens i miljøsager i alle medlemsstater vil således tyde på direktivets effektivitet. Da miljøkriminalitet vokser med en andel på mellem 5 og 7 % på verdensplan, vil en tilsvarende vækstrate for vellykkede efterforskninger og domfældelser blive betragtet som en succes. Hvis miljøsagerne derimod — på et senere tidspunkt — skulle falde, kunne dette indikere, at direktivet har haft succes med at afskrække kriminelle.

Resultatindikatorer

Nedenstående bestemmelser indeholder forslag til overvågningsindikatorer for hvert specifikt mål:

- Udvidelse af direktivets anvendelsesområde
    - Indikator: antal efterforskninger, retsforfølgelser, domfældelser og afviste sager.
    - Referencescenarie: Hvor der foreligger oplysninger, har der ikke været nogen opadgående tendens i medlemsstaterne.
    - Succes: stabile opadgående tendenser i hver medlemsstat. Ideelt set en stigning på mellem 5 og 7 %, hvilket svarer til den hastighed, hvormed miljøkriminalitet skønnes at stige hvert år.
- Definere miljøkriminalitetstyper i artikel 3 mere præcist:
    - Indikator: som ovenfor
    - Referencescenarie: som ovenfor
    - Succes: som ovenfor
- Fremme effektive, afskrækkende og forholdsmæssige sanktionstyper og -niveauer
    - Indikator: størrelsen af de økonomiske bøder, der pålægges fysiske personer, fængselsstraffens størrelse, størrelsen af de økonomiske bøder, der pålægges juridiske personer, og arten af og antallet af accessoriske sanktioner, der pålægges fysiske personer.
    - Referencescenarie: Der findes i øjeblikket ingen eller kun meget få og spredte statistiske data om sanktioner mod miljøkriminalitet. De

tilgængelige data og interview med fagfolk viser, at sanktionerne er for lave til at være afskrækkende.
    - Succes: I betragtning af den nuværende situation vil en vellykket gennemførelse vise, at de pålagte sanktioner anvender alle tilgængelige sanktionstyper og -niveauer. De pålagte accessoriske sanktioner bør vise, at alle sanktionstyper anvendes. Vi ønsker, at genopretning af skader og fjernelse af overskud systematisk anvendes.
- Mere grænseoverskridende samarbejde
    - Indikatorer: antal miljøsager i Eurojust og OLAF, antal fælles efterforskningshold i Eurojust, antal SIENA-sager/meddelelser hos Europol og antal kontakter med nationale kontaktpunkter, der skal oprettes.
    - Referencescenarie: Det nuværende niveau for Eurojust, OLAF, SIENA, faglige netværk er generelt lovgivning.
    - Succes: en stigning i det grænseoverskridende samarbejde, der kommer til udtryk i tallene hos Eurojust, OLAF og Europol. Miljøkriminalitet er den fjerdestørste kriminalitetskategori på verdensplan, og derfor bør antallet af miljøsager i Europol og Eurojust udgøre en højere andel af de samlede sager, der behandles af disse agenturer.
- Mere effektiv håndhævelseskæde
    - Indikatorer: samme som det 1. mål med en tilføjelse: antallet af medlemsstater, der har overordnede strategier for bekæmpelse af miljøkriminalitet, antallet af medlemsstater, der har specialiserede efterforsknings- og anklagemyndigheder og retskamre, antallet af medlemsstater, der har øget deres retshåndhævende personale, og antallet af politifolk, anklagere, dommere, toldere og administrative inspektører, der har modtaget uddannelse.
    - Referencescenarie: samme som det 1. mål.
    - Succes: samme som for 1. mål.

1.5. Begrundelse for forslaget/initiativet

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Der er tre typer krav, som svarer til kort-, mellem- og langsigtede mål.

Kortsigtede krav:

1. Definition af minimumsstandarder for indsamling af statistiske data.
2. Medlemsstaterne gennemfører direktivet inden for 18 måneder.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de former for adfærd, der er anført i forslagets artikel 3, udgør en lovovertrædelse, når de er ulovlige og begås forsætligt eller i det mindste ved grov uagtsomhed.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gøre lovovertrædelser, der er accessoriske til miljøkriminalitet, strafbare.
4. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner i forbindelse med miljøkriminalitet for fysiske og juridiske personer.
5. Medlemsstaterne definerer skærpende og formildende omstændigheder i

forbindelse med miljøkriminalitet.

6. Medlemsstaterne definerer efterforskningsredskaber.

7. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger til at fastlægge sin straffemyndighed med hensyn til de lovovertrædelser, der er omhandlet i forslaget.

8. Medlemsstaterne sikrer koordinering og samarbejde på strategisk og operationelt plan mellem alle kompetente myndigheder, der er involveret i forebyggelse og bekæmpelse af miljøkriminalitet.

9. Medlemsstaterne udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger. Medlemsstaterne sikrer også, at disse nationale kontaktpunkter er forbundet med [e-EDES-systemet], og at de har indført procedurer, således at hasteanmodninger om bistand straks behandles. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, Europol og Eurojust om deres udpegede kontaktpunkt. De opdaterer oplysningerne, når det er nødvendigt. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

10. Medlemsstaterne giver enhver anerkendt gruppe, fond eller sammenslutning, som i henhold til sine vedtægter har til formål at beskytte miljøet, ret til aktindsigt i sager vedrørende lovovertrædelser, der er omhandlet i forslaget.

11. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, f.eks. oplysnings- og bevidstgørelseskampagner samt forsknings- og uddannelsesprogrammer, der har til formål at mindske den samlede miljøkriminalitet, øge bevidstheden og mindske risikoen for at blive offer for miljøkriminalitet. Hvor det er relevant, handler medlemsstaterne i samarbejde med interessenter.

Krav på mellemlang sigt:

- Med forbehold af reglerne om grænseoverskridende samarbejde og gensidig retshjælp i straffesager samarbejder medlemsstaterne, Eurojust, Den Europæiske Anklagemyndighed og Kommissionen inden for rammerne af deres respektive beføjelser om at bekæmpe de i artikel 3, 3a og 4 omhandlede lovovertrædelser.
- Medlemsstaterne sikrer, at embedsmænd, der afslører, efterforsker, retsforfølger eller dømmer miljøovertrædelser, såsom dommere, anklagere, politi, retsvæsen og disse kompetente myndigheders personale, modtager regelmæssig specialuddannelse, der er tilpasset deres funktioner.
- Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retssystemerne i Unionen anmoder medlemsstaterne de ansvarlige for uddannelse af dommere, anklagere, politi og andet af retsvæsenets personale, der er involveret i straffesager, om at tilbyde passende uddannelse vedrørende målene for dette direktiv.
- Senest et år efter dette direktivs ikrafttræden udarbejder og offentliggør medlemsstaterne en national strategi for bekæmpelse af miljøkriminalitet og træffer foranstaltninger til at gennemføre regelmæssig evaluering og ajourføring heraf.
- Medlemsstaterne indsamler systematiske, pålidelige og ajourførte statistikker om miljøkriminalitet fra hver kompetent myndigheds side med henblik på at muliggøre en konsekvent og sammenhængende sammenligning og analyse af relevante oplysninger.

- Medlemsstaterne fremsender hvert år de data, der er indsamlet i henhold til stk. 1, til Kommissionen.
- Kommissionen sikrer, at der offentliggøres en konsolideret gennemgang af de statistiske rapporter og nationale gennemførelsesstrategier, som forelægges de kompetente specialiserede EU-agenturer og -organer.

Langsigtede krav:

- Kommissionen forelægger senest to år efter gennemførelsesperioden en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.
- Kommissionen foretager senest fem år efter gennemførelsesperiodens udløb en evaluering af dette direktivs indvirkning på beskyttelsen af miljøet gennem straffelovgivningen og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet. Medlemsstaterne giver Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af denne rapport.

1.5.2. Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet). Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Det eksisterende direktiv havde til formål at skabe en harmoniseret ramme for håndtering af miljøkriminalitet i hele Unionen og lette det grænseoverskridende samarbejde. Men som det fremgår af evalueringsrapporten, har medlemsstaterne på trods af de fremskridt, der er gjort med at skabe et fælles sæt definitioner af miljøkriminalitet i hele EU og kræve mere afskrækkende sanktionsniveauer, ikke været i stand til at forene deres respektive opfattelser af miljøkriminalitet inden for det råderum, som direktivet har givet. På samme måde forhindrer de utilstrækkelige sanktionsniveauer i en række medlemsstater anvendelsen af lige vilkår i hele EU og instrumenter om gensidig anerkendelse (såsom den europæiske arrestordre og den europæiske efterforskningskendelse).

På trods af direktivet steg antallet af grænseoverskridende efterforskninger og domfældelser af miljøkriminalitet i EU ikke væsentligt. I mellemtiden vokser miljøkriminalitet derimod med mellem 5 og 7 % om året på verdensplan, hvilket skaber varige skader på levesteder, arter, borgernes sundhed og indtægter for regeringer og virksomheder.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Med et mere effektivt direktiv kan EU skabe en harmoniseret ramme for en fælles forståelse af definitioner af miljøkriminalitet og for effektiv adgang til grænseoverskridende efterforskningsredskaber. Ved at skabe større klarhed om juridiske definitioner og ved at tilnærme sanktionsniveauerne og ved at stille værktøjer og forpligtelser til rådighed for grænseoverskridende samarbejde mellem

medlemsstaterne vil det reviderede direktiv skabe mere lige vilkår med en ensartet strafferetlig beskyttelse af miljøet i hele EU og lette det grænseoverskridende samarbejde om efterforskning og retsforfølgning. Ved at lette grænseoverskridende efterforskning, retsforfølgning og domfældelse vil EU's indsats give en klar merværdi med hensyn til bekæmpelse af miljøkriminalitet, som typisk har tværnationale dimensioner, sammenlignet med, hvad medlemsstaterne kan opnå på egen hånd.

Da miljøkriminalitet ofte underminerer lovlige og skattebetalende virksomheder, som har en ukendt, men sandsynligvis stor andel af det anslåede årlige globale tab i forbindelse med miljøkriminalitet på mellem 91 og 259 mia. USD, vil en effektiv EU-lovramme om miljøkriminalitet også have en indvirkning på funktionen af EU's indre marked. Uden en sådan EU-lovgivning kan virksomheder, der opererer i medlemsstater med begrænsede definitioner af miljøkriminalitet eller lempelige håndhævelsesordninger, have en konkurrencemæssig fordel i forhold til virksomheder, der er etableret i medlemsstater med strengere retlige rammer.

En effektiv EU-politik vedrørende miljøkriminalitet kan også være til gavn for andre af EU's politiske mål. Miljøkriminalitet er ofte forbundet med andre former for kriminalitet såsom hvidvaskning af penge, terrorisme, skattesvig, forfalskning eller andre former for organiseret kriminalitet, som EU har vedtaget en række bestemmelser imod i de senere år. En mere effektiv EU-lovgivning om miljøkriminalitet vil bidrage til effektive retshåndhævelsesstrategier på EU-plan og nationalt plan, der behandler alle relevante aspekter af det kriminelle samspil.

1.5.3. Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art

Da dette forslag består i en revision af et tidligere direktiv, fokuserer erfaringerne fra tidligere lignende erfaringer primært på ulemperne og fordelene ved det sidste direktiv. Kommissionen har i den forbindelse foretaget en evaluering af direktivet i 2019/2020. I denne rapport blev det konstateret, at direktivet havde en merværdi, da det for første gang fastlagde en fælles retlig ramme for miljøkriminalitet og krævede sanktioner, der er effektive, har afskrækkende virkning og står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

Direktivet havde imidlertid ikke den store effekt i praksis, idet antallet af sager om miljøkriminalitet, der blev efterforsket og dømt med succes, forblev på et meget lavt niveau og generelt ikke har vist nogen væsentlig opadgående tendens i de seneste 10 år.

Desuden var de pålagte sanktionsniveauer for lave til at have afskrækkende virkning, og det grænseoverskridende samarbejde fandt ikke sted på en systematisk måde.

Direktivets manglende effektivitet i praksis skyldes til dels bestemmelsernes generiske karakter. Dette kan forklares med EF-lovgiverens begrænsede beføjelser på det strafferetlige område i henhold til betingelserne fra før Lissabontraktaten, som ikke gjorde det muligt at gå mere i dybden, navnlig med hensyn til sanktioner.

Hertil kommer, at mangelfuld håndhævelse i medlemsstaterne i høj grad bidrager til, at direktivet ikke får stor virkning i praksis. I evalueringen blev der konstateret betydelige håndhævelsesmangler i alle medlemsstater og på alle niveauer i håndhævelseskæden (politi, anklagemyndighed og straffedomstole). Manglerne i medlemsstaterne omfatter mangel på ressourcer, specialiseret viden, bevidsthed og prioritering, samarbejde og informationsdeling og mangel på overordnede nationale strategier til bekæmpelse af miljøkriminalitet, der involverer alle niveauer af

håndhævelseskæden, og en tværfaglig tilgang. Desuden hindrer den manglende koordinering mellem de administrative og strafferetlige håndhævelses- og sanktionsspor ofte effektiviteten.

Det blev også konstateret, at manglen på pålidelige, nøjagtige og fuldstændige statistiske data om sager om miljøkriminalitet i medlemsstaterne ikke blot hæmmede Kommissionens evaluering, men også forhindrede nationale politiske beslutningstagere og fagfolk i at overvåge effektiviteten af deres foranstaltninger.

1.5.4. Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter

Det foreslåede direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet og om ændring af direktiv 99/2008/EF er i overensstemmelse med meddelelsen om den grønne pagt, hvor det klart fremgår, at "Kommissionen vil også fremme EU's, medlemsstaternes og det internationale samfunds indsats for at intensivere indsatsen mod miljøkriminalitet" og biodiversitetsstrategien, hvor muligheden for at revidere og ændre det tidligere direktiv er anført i bilaget til meddelelsen. I juli 2021 fremlagde Kommissionen en pakke med konkrete forslag til en ny grøn pagt, der tager sigte på at reducere emissionerne med 55 % inden 2030 og gøre Europa klimaneutralt senest i 2050. Strafferetten er kun en del af denne omfattende EU-strategi til beskyttelse og forbedring af miljøets tilstand, som er en prioritet for den nuværende Kommission. Meddelelsen om den grønne pagt og biodiversitetsstrategien indeholder en lang række miljøbeskyttelsesforanstaltninger, som vil samle sig i en holistisk tilgang og styrke og påvirke hinanden. Strafferetlige foranstaltninger vil blive anvendt som en sidste udvej, når andre foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige til at sikre overholdelse.

Forslaget er også i overensstemmelse med:

- EU's handlingsplan mod ulovlig handel med vilde dyr og planter for at forbedre overholdelsen af miljøreglerne i forbindelse med ulovlig handel med vilde dyr og planter
- EU's trusselsvurdering af grov og organiseret kriminalitet (EU SOCTA) 2021, som har identificeret "miljøkriminalitet" blandt de vigtigste kriminalitetstrusler, som EU står over for, og som derfor har medtaget miljøkriminalitet i EMPACT 2022-2025
- Den nye EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet for perioden 2021-2025, som Kommissionen fremlagde i april 202, og som nævner miljøkriminalitet som en af de fremtidige prioriteter i EU's kamp mod organiseret kriminalitet.

Målene i dette forslag støttes af den flerårige finansielle ramme, som lægger stor vægt på finansiering af aktiviteter til beskyttelse af miljøet. Der vil være en vis synergi med allerede eksisterende programmer. Et eksempel kunne være de uddannelsesaktiviteter, der er afledt af forslaget, hvoraf de fleste allerede findes og leveres af CEPOL, af Frontex' uddannelse for retshåndhævende myndigheder og af forskellige faglige netværk såsom EJTN og ERA for den retlige sektor. Disse organisationer modtager allerede EU-budgetmidler via Life-programmet, ISF eller politi- og retfærdighedsprogrammet og tilbyder allerede uddannelse inden for miljølovgivning.

1.5.5. Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling

For at kunne håndtere forslaget vil Kommissionen være nødt til at gøre en ekstra indsats for at opfylde nye forpligtelser såsom overvågning af situationen, øget uddannelse, vejledning og bevidstgørelse. Disse bestræbelser vil afhænge af GD JUST og GD ENV, da de fleste af de opgaver, der er anført nedenfor, vil kræve en vis tidsstyring og visse ekstraomkostninger.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

☐ **Begrænset varighed**

– ☐ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

– ☐ finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger

✓ **Ubegrænset varighed**

– Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2022 til 2025,

– derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)[61]

✓ **Direkte forvaltning** ved Kommissionen

– ✓ i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer

– ☐ i forvaltningsorganerne

— **Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne

— **Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

– ☐ tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget

– ☐ internationale organisationer og deres agenturer (angives nærmere)

– ☐ Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond

– ☐ de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71

– ☐ offentligretlige organer

– ☐ privatretlige organer, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, i det omfang de har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som har fået stillet tilstrækkelige finansielle garantier

– ☐ personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt

– *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

[61] Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

I dette forslag identificeres en række overvågnings- og rapporteringsregler. For det første vil Kommissionen efter udløbet af gennemførelsesperioden skulle udarbejde en rapport om, hvordan medlemsstaterne har gennemført direktivet. Fem år efter gennemførelsen af direktivet vil Kommissionen desuden skulle udarbejde endnu en rapport om effektiviteten af det reviderede direktiv og identificere muligheder for at styrke det. Disse to rapporter danner grundlag for de overvågnings- og rapporteringsregler, der er fastsat i forslaget.

Desuden udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport om de data, som medlemsstaterne har indsamlet og fremsendt.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.2.1. Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi

I betragtning af at forslaget påvirker Kommissionens arbejde og mere præcist GD JUST's og GD ENV's arbejde, vil EU-budgettet blive gennemført ved direkte forvaltning.

I henhold til princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning gennemføres Europols budget under overholdelse af en effektiv og produktiv intern kontrol.

Med hensyn til kontrol er GD JUST og GD ENV omfattet af:

— intern revision foretaget af Kommissionens Interne Revisionstjeneste

— eksterne uafhængige revisioner fra Den Europæiske Revisionsret

— årlig decharge meddelt af Europa-Parlamentet

— eventuelle administrative undersøgelser foretaget af OLAF

— et yderligere lag af kontrol og ansvarlighed fra Den Europæiske Ombudsmands side.

2.2.2. Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem

Der er ikke på nuværende tidspunkt identificeret nogen specifikke risici.

2.2.3. Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)

I overensstemmelse med Kommissionens centrale tjenestegrenes retningslinjer vurderes omkostningerne ved kontrollen på kommissionsniveau ud fra omkostningerne ved de forskellige kontrolfaser. Den samlede vurdering for hver forvaltningsmetode er baseret på forholdet mellem alle disse omkostninger og det samlede beløb, der er betalt i løbet af året for den pågældende forvaltningsmetode.

Forholdet mellem "kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler" indberettes af Kommissionen. I den årlige aktivitetsrapport for 2020 for GD JUST

rapporteres der om 10,45 % for dette forhold i forhold til direkte udbud. I GD ENV's årlige aktivitetsrapport for 2020 rapporteres der om 1,55 % for dette forhold.

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

Arbejdsstyrkeundersøgelsen vedrører personaleudgifter og udbud, og standardreglerne for denne type udgifter finder anvendelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB[62]	fra EFTA-lande[63]	fra kandidatlande[64]	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
2	Samhørighed, resiliens og værdier	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
7	Europæisk offentlig forvaltning	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

62 OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.
63 EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.
64 Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger

– ✓ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	2	Samhørighed, resiliens og værdier

Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere			År **2025**[65]	År **2026**	År **2027**	År **n+4**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			**I ALT**
•Aktionsbevillinger										
Fremme af retligt samarbejde	Forpligtelser	(1a)	0,350 000							**0,350 000**
	Betalinger	(2 a)	0,350 000							**0,350 000**
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)								
	Betalinger	(2b)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer[66]										
Budgetpost		(3)								
Bevillinger I ALT Til GD for Retlige Anliggender og Forbrugere	Forpligtelser	=1a+1b +3	0,350 000							**0,350 000**
	Betalinger	=2a+2b	0,350 000							

65 År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

66 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

		+3								

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE <….> i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6								

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6								
	Betalinger	=5+6								

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	**7**	Europæisk offentlig forvaltning

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af arket vedrørende administrative budgetoplysninger, der først skal indføres i bilaget til finansieringsoversigten (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			**I ALT**
Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere									
• Menneskelige ressourcer		0,105 048	0,022 109	0,022 109					**0,149 266**
• Andre administrationsudgifter									
til GD for Retlige Anliggender og Forbrugere I ALT	Bevillinger	0,105 048	0,022 109	0,022 109					**0,149 266**
Generaldirektoratet for Miljø									
• Menneskelige ressourcer		0,105 048	0,022 109	0,022 109					**0,149 266**
• Andre administrationsudgifter									
I ALT GD Miljø	Bevillinger	0,105 048	0,022 109	0,022 109					**0,149 266**

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**

i mio. EUR (tre decimaler)

		År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			**I ALT**
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,560 096	0,044 218	0,044 218					**0,648 532**
	Betalinger	0,560 096	0,044 218	0,044 218					**0,648 532**

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ⇩			År **2025**		År **2026**		År **2027**		År **n+3**		Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)						**I ALT**	
	RESULTATER																	
	Type[67]	Gnsntl. omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
Specifikt MÅL NR. 5[68] Bedre beslutningstagning på et velinformeret grundlag om miljøkriminalitet gennem bedre indsamling og formidling af statistiske data.																		

67 Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks.: antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

68 Som beskrevet i punkt 1.4.2 "Specifikt/specifikke mål".

en ekspert i indsamling af statistiske data fastlægger minimumsstandarder og præsenterer rapporteringsfor				0,111 297														0,111 297
opretholdelse af standarder				0,016 582		0,016 582		0,016 582										0,049 746
EU's toårige rapport om medlemsstaternes data				0,027 636		0,027 636		0,027 636										0,082 908
Subtotal for specifikt mål nr. 1				0,155 515		0,044 218		0,044 218										0,243 951
Overvågning af direktivet																		
Kontrahenten skal udarbejde undersøgelsen af medlemsstaternes gennemførelse af direktivet				0,350														
Kommissionens personale skal gennemgå og forvalte Conractor-				0,054 581														
Subtotal for overvågning af direktivet				0,404 581														0,404 581
I ALT				0,560 096		0,044 218		0,044 218										0,648 532

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger

– ✓ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			**I ALT**
UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								
Menneskelige ressourcer	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**
Andre administrationsudgifter								
Subtotal UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7[69] of the multiannual financial framework								
Menneskelige ressourcer								
Andre administrationsudgifter								
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme								

I ALT	0,210 096	0,044 218	0,044 218					**0,298 532**

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

69 Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller foranstaltninger (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

3.2.3.1. Anslået behov for menneskelige ressourcer

– ☐ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

– ✓ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

		År **2025**	År **2026**	År **2027**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)								
20 01 02 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)		2	1	1				
20 01 02 03 (i delegationerne)								
01 01 01 01 (indirekte forskning)								
01 01 01 11 (direkte forskning)								
Andre budgetposter (skal angives)								
• Eksternt personale (i årsværk) i årsværk)[70]								
20 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)								
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JMD i delegationerne)								
XX 01 xx **yy zz** [71]	- i hovedsædet							
	- i delegationerne							
01 01 01 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)								
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)								
Andre budgetposter (skal angives)								
I ALT		**2**[72]	**1**	**1**				

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til forvaltning af foranstaltningen, og/eller ved interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	År 2025: Specifikt mål nr. fem: • Engangsomkostninger: en tjenestemand fra Kommissionen, som skal være ekspert i indsamling af statistiske data, ideelt set kriminalitetsstatistikker, med henblik på at fastlægge minimumsstandarder og udarbejde et rapporteringsformat for medlemsstaterne, så de kan indberette statistiske data på en harmoniseret måde. Denne opgave udføres inden for 162 dage. • Løbende omkostninger: en tjenestemand fra Kommissionen, som skal være ekspert i indsamling af statistiske data, ideelt set kriminalitetsstatistikker, med henblik på at vedligeholde data og udarbejde en toårig rapport om data fra medlemsstaterne. Denne opgave skal udføres i løbet af 64 dage hvert år

70 KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED = juniormedarbejdere i delegationerne.

71 Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

72 Disse tal for FTE gælder ikke for hele året, men kun for 7 måneder om året.

	begyndende i 2025. Rapportering om gennemførelsen af direktivet • Engangsomkostninger: en tjenestemand fra Kommissionen, som skal forvalte og gennemgå kontrahentens undersøgelse, samt udarbejde den egentlige rapport om evalueringen af arbejdsdokumentet, der skal vedtages. Denne opgave udføres i løbet af 79 dage i 2025. Fra og med 2025 og hvert år: Specifikt mål nr. fem: • Løbende omkostninger: en tjenestemand fra Kommissionen, som skal være ekspert i indsamling af statistiske data, ideelt set kriminalitetsstatistikker, med henblik på at vedligeholde data og udarbejde en toårig rapport om data fra medlemsstaterne. Denne opgave skal udføres i løbet af 64 dage hvert år fra og med 2025.
Eksternt personale	

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

– ✓ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme

– ☐ kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

– ☐ kræver en revision af FFR

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.5. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

– ✓ indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand

– ☐ indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	År **n**[73]	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

[73] År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de efterfølgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

– ✓ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne

– ☐ Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:

– ☐ for egne indtægter

– ☐ for andre indtægter

– Angiv, om indtægterne er formålsbestemte ☐

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger[74]						
		År **n**	År **n+1**	År **n+2**	År **n+3**	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
Artikel …								

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[74] Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.